

Enhed		Samlenotat til ERU til ECOFIN 19. juni 2015	
International Øko- nomi			
Sagsbehandler DEPTLK	1.	Moms på vouchers - <i>Politisk aftale</i> KOM(2012) 206	
Koordineret med		Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	
Sagsnr. 2015 - 5121	2.	Standardiserede momsangivelser - <i>Status</i> 2013/0343	
Doknr. 244326		Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	
Dato 15-06-2015	3.	Direktiv om obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger af grænseoverskridende skatteafgørelser - <i>Status</i> KOM(2015) 135	
		Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	
	4.	Rente-/royaltydirektivet - <i>Politisk aftale</i> KOM(2011) 714	
		Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	
	5.	Investeringsplan for Europa: Kommissionens forslag til en europæisk fond for strategiske investeringer - <i>Information fra formandskabet</i> KOM(2014)903, KOM(2015)10	Side 3
		Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet, Erhvervs- og Vækstministeriet og Finansministeriet	
	6.	Implementeringen af det styrkede banksamarbejde - <i>Status</i> KOM-dokument foreligger ikke	Side 8
		Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	
	7.	Kapitalmarkedunion - <i>Rådskonklusioner</i> KOM-dokument foreligger ikke	Side 10
		Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	

8. Rapport til Det Europæiske Råd om skattepolitiske emner og finansministrenes rapport om skatteemner under Konkurrenceevnepagten
- *Godkendelse*
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet
9. Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning
- *Rådskonklusioner*
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet
10. Forberedelse af DER den 25.-26. juni 2015: Side 14
a: Det europæiske semester: Landeanbefalinger mv.
b: Rapport om ØMU
KOM(2015) 250-277
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet
11. Overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG)
- *Rapport til DER*
KOM(2015) 99
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet
12. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten Side 27
- *Vedtagelse*
KOM(2015) 242, 243, 244, 245 og 246
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet
13. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om strukturelle foranstaltninger til forbedring af modstandsdygtigheden i kreditinstitutter i EU Side 32
- *Generel indstilling*
KOM(2014) 43
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet

Dagsordenspunkt 5: En europæisk fond for strategiske investeringer (EFSI)

KOM(2014) 903, KOM(2015)10

Resumé

Formandskabet ventes på ECOFIN d. 19. juni 2015 at orientere om den foreløbige aftale om forslaget til forordning om en europæisk strategisk investeringsfond (EFSI), som er opnået i trilogforhandlingerne mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen primo juni 2015. ECOFIN ventes på den baggrund at endossere aftalen.

Et videre teknisk arbejde på EFSI-forordningen vil nu pågå. Endelig politisk vedtagelse af forordningen i Rådet og i Europa-Parlamentet ventes at ske ultimo juni 2015.

Fra dansk side kan man på linje med den hidtidige danske holdning vedr. EFSI støtte den opnåede aftale, som imødekommer nogle vigtige danske prioriteter og på centrale områder er på linje med Rådets kompromis.

Sagen og den opnåede foreløbige aftale om EFSI er beskrevet i et prioriteret uddrag. For en nærmere redegørelse om EU's investeringsplan og EFSI henvises til samløstater forelagt Folketingets Europaudvalg.

Baggrund og indhold

EFSI etableres som en integreret men klart adskilt del i EIB.

Sigtet med EFSI er at mobilisere op til 315 mia. euro i nye investeringer i 2015-17 via garantier på 21 mia. euro, heraf 16 mia. euro fra EU-budgettet samt 5 mia. euro fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB). EFSI skal på denne måde tiltrække private investorer, så målet om et samlet investeringsomfang på 315 mia. euro kan nås.

EU-garantien til EIB på 16 mia. euro understøttes af en konkret hensættelse på 8 mia. euro fra EU-budgettet til en EU-garantifond, hvorfra EIB kan betales i tilfælde af, at EU-garantien til EIB aktiveres.

Udover EFSI indebærer Kommissionens forslag også etableringen af et investeringsrådgivningsorgan (EIAH) samt etablering af en portefølje af investeringsprojekter på EU-niveau til generel information for investorer om projekter ('project pipeline').

Centrale elementer i den foreløbige aftale om EFSI er beskrevet nedenfor.

Anvendelse af EU's budget til finansiering af EFSI

Kompromiset mellem Rådet og Europa-Parlamentet om EFSI indebærer, at de 8 mia. euro til EU-garantifonden finansieres via omprioritering af tilsammen 5 mia. euro fra EU-budgetprogrammerne Horizon 2020 (2,2 mia. euro) og Connecting Europa-faciliteten (2,8 mia. euro) (CEF) samt ved anvendelse af EU-budgettets margin (3 mia. euro), *jf. tabel 1*.

Finansieringen af EFSI (mia. euro)	Kommissionen	Rådet	Europa-Parlamentet	Kompromis
EU-budgettets margin	2	2	8	3
Omprioritering	6	6	0	5
- heraf fra Connecting Europe-faciliteten	3,3	3,3	0	2,8
- heraf fra Horizon 2020	2,7	2,7	0	2,2
I alt til hensættelse i EU-garantifonden	8	8	8	8

Kompromiset er udtryk for, at Kommissionen og Rådet på den ene side og Europa-Parlamentet på den anden side i udgangspunktet havde markant forskellige forslag til, hvordan EFSI skulle finansieres.

Rådets kompromis fastholdt Kommissionens forslag til finansiering af EFSI. Europa-Parlamentet ønskede på den anden side ikke, at CEF og Horizon 2020 skulle bidrage til finansieringen af EFSI. Parlamentet foreslog ikke nogen konkret alternativ finansiering, men foreslog bl.a. at anvende mulige tilgængelige midler under den flerårige finansielle ramme 2014-20 (MFF), særligt ved anvendelse af EU-budgettets margin og de såkaldte fleksibilitetsinstrumenter.¹

Kompromiset indebærer anvendelse af yderligere 1 mia. euro af EU-budgettets margin til finansiering af EFSI, end Kommissionens og Rådets forslag lagde op til. Reduktionen af omprioriteringen fra Horizon 2020 og CEF på 1 mia. euro som følge af yderligere anvendelse af EU-budgettets margin fordeles ligeligt på de to programmer. Dvs. støttemidlerne i Horizon 2020 og CEF reduceres hver med 500 mio. euro *mindre* end foreslået i Kommissionens oprindelige forslag.

Kompromiset indebærer desuden en reduktion på 500 mio. euro af de midler i CEF'en, der kan anvendes til finansielle instrumenter (jf. artikel 14 stk. 2 i CEF-forordningen). Disse midler påtænkes i stedet anvendt som direkte støttemidler under CEF-transport. Det indebærer, at andelen af midler i CEF'en der højst kan anvendes til finansielle instrumenter (anvendes fx til det såkaldte projektobligationsinitiativ) reduceres fra 10 til 8,4 pct. Andelen vil kunne forhøjes af Kommissionen til 10 pct. igen via en delegeret retsakt, såfremt optaget af midler til finansielle instrumenter overstiger 6,5 pct. og en evaluering af projektobligationsinitiativet viser sig positiv.

Kommissionen ventes i forlængelse heraf at fremsætte en erklæring, hvor Kommissionen bekræfter, at den ikke vil benytte muligheden for at forøge andelen af midler under CEF'en der højst kan anvendes til finansielle instrumenter fra 10 til 20 pct. (jf. artikel 21 stk. 4 i CEF-forordningen).

Det bemærkes, at Danmark aktuelt ikke gør anvendelse af de finansielle instrumenter under CEF'en, men derimod søger de direkte støttemidler.

Kompromiset indebærer desuden, at forskningsprogrammerne under Horizon 2020 Marie Skłodowska-Curie, Det Europæiske Forskningsråd (European Research Council – ERC) samt "Spreading Excellence and Widening Participation" ikke beskæres, som Kommissionen ellers lagde op til.

Kommissionen ventes desuden at fremsætte en erklæring om, at Kommissionen fremadrettet i lyset af deres bidrag til finansieringen af EFSI vil analysere funktionaliteten af programmerne under Horizon 2020, og såfremt Kommissionen finder det passende, vil man foreslå en justering af midlerne til programmerne under Horizon 2020.

Kommissionen lægger op til, at 7,4 af de 8 mia. euro kommer til udbetaling til EU-garantifonden i indeværende MFF-periode (2014-2020). 600 mio. euro udskydes til efter 2020, for at sikre en overholdelse af EU-budgettets udgiftslofter.

Ledelse (governance) af EFSI

Kompromiset fastholder generelt Rådets kompromis om ledelsen af EFSI.

¹ EU-budgettets margin udgøres af forskellen mellem det aftalte udgiftsniveau i de årlige budgetter og det fastlagte udgiftsloft i den flerårige finansielle aftale (MFF). Anvendelse af margin svarer derfor til flere udgifter på EU's budget, som fører til højere EU-bidrag fra medlemslandene. De særlige fleksibilitetsinstrumenter på EU's budget består af Nødhjælpsreserven, Globaliseringsfonden, Solidaritetsfonden og Flexibilitetsinstrumentet. Flexibilitetsinstrumentet kan anvendes til at finansiere udgifter, der ikke kan finansieres inden for én eller flere lofter for udgiftsområder.

Kompromiset indebærer, at der oprettes en bestyrelse i EFSI ("Steering Board"). Bestyrelsen skal fastlægge EFSI's strategiske orientering, politikker og procedurer, risikoprofil mv. i overensstemmelse med forordningen.

Der nedsættes en investeringskomité, som sammensættes af eksperter på området. Komitéen skal udpeges af og rapportere til bestyrelsen. Komitéen skal bl.a. godkende brug af EU-garantien for projekter, som opfylder kriterierne herfor. Retningslinjer for EFSI's investeringer vil blive fastlagt i et annekst til EFSI-forordningen.

Det vil alene være Kommissionen og EIB, som skal sidde i EFSI's bestyrelse. Medlemslandene og andre tredjeparter vil kunne bidrage direkte til EFSI gennem kapitalindskud eller garantier, men dette vil ikke give plads og stemmer i EFSI's bestyrelse.

Der skal desuden udpeges en administrerende direktør, som vil varetage den daglige ledelse af EFSI og indgå i investeringskomitéen. Kompromiset indebærer, at Europa-Parlamentet vil skulle godkende EFSI's administrerende direktør og vicedirektør.

Kriterier for udvælgelse af projekter under EFSI

Kompromiset fastholder i al væsentlighed Rådets kompromis om kriterier for udvælgelse af projekter under EFSI. Kompromiset indebærer således, at EFSI skal understøtte projekter, som er konsistente med EU's politikker, herunder vækst, beskæftigelse og samhørighed, er økonomisk og teknisk holdbare, leverer merværdi ift. eksisterende institutioner og instrumenter (såkaldt additionalitet), samt i videst mulige omfang søger at mobilisere privat kapital. Der vil desuden ikke være begrænsninger ift. størrelsen af de projekter, som kan komme i betragtning til finansiering via EFSI.

Additionalitet betyder, at EFSI skal adressere markedsfejl og suboptimale investeringsbetingelser og understøtte finansieringen af projekter, som ikke kunne være gennemført uden EFSI. Additionalitet indebærer også, at EFSI skal understøtte projekter, som generelt har højere risiko end dem, som EIB normalt finansierer.

Områder hvor EFSI skal understøtte investeringer

Kompromiset indebærer, at EFSI skal understøtte investeringer inden for områderne

- Forskning, udvikling og innovation,
- Udvikling af energisektoren, i overensstemmelse med prioriteterne for EU's energionion
- Udvikling af infrastruktur, udstyr og innovative teknologier inden for transport
- Udvikling og anvendelse af informations- og kommunikationsteknologier
- Finansiering til virksomheder, herunder særligt SMV'er
- Miljø- og ressourceeffektivitet
- Uddannelse, kultur og sundhed

Kompromiset indebærer ingen kvoter ift. sektorer eller geografi. Retningslinjerne for EFSI's investeringer fastslår dog, at en uforholdsmæssig stor eksponering af investeringerne ift. sektorer eller geografi bør undgås.

EFSI's levetid

Kompromiset indebærer, at Rådet og Europa-Parlamentet aktivt skal træffe en ny beslutning efter en uafhængig evaluering samt på forslag fra Kommissionen, om hvorvidt EFSI skal fortsætte efter juni 2020. Denne evaluering skal finde sted tre år efter, at EFSI er etableret. Det er på linje med Rådets kompromis. Evalueringen af EFSI skal se på, om målene med EFSI nås, og om det hensigtsmæssigt eller ej at bevare en investeringsfacilitet som EFSI.

Anvendelse af EFSI

Kompromiset indebærer, at investeringer understøttet af EFSI skal foregå i EU. EFSI kan dog også på nogle betingelser understøtte projekter, som involverer virksomheder

hjemmehørende i et medlemsland og strækker sig til et tredjeland omfattet af EU's naboskabspolitik, kandidatlande, EØS/EFTA-lande eller Overseas Countries and Territories (OCT), fx Grønland. Sådanne projekter vil, som alle projekter under EFSI, skulle opfylde de relevante kriterier for at kunne finansieres via EFSI, jf. ovenfor.

Kompromiset giver derved mulighed for, at et projekt – såfremt betingelserne herfor er opfyldte – kan finde sted uden for EU i de nævnte tredjelande.

EFSI-aftalen mellem Kommissionen og EIB

Specifikke, ikke-essentielle og afgrænsede bestemmelser vedr. EFSI skal udmøntes i en særskilt EFSI-aftale mellem Kommissionen og EIB. Sammenlignet med Kommissionens forslag præciserer og afgrænser kompromiset i højere grad de bestemmelser, som skal indeholdes i EFSI-aftalen.

Evaluering af effekter af EFSI

Kompromiset indebærer, at der oprettes et såkaldt 'scoreboard' bestående af centrale indikatorer mhp. at vurdere de makroøkonomiske konsekvenser af EFSI.

Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at forslaget om etablering af EFSI er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og at formålet med EFSI, herunder fremme af investeringerne i EU og virksomheders adgang til finansiering, ikke i tilstrækkelig grad kan nås af medlemslandene på egen hånd, men bedre kan nås på EU-niveau.

Fra dansk side er man enig i, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet støtter et styrket fokus i EU på at fremme investeringer. Parlamentet støtter generelt EU's investeringsplan og etableringen af EFSI.²

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Den konkrete hensættelse af 8 mia. euro fra EU-budgettet til EU-garantifonden medfører statsfinansielle konsekvenser.

Idet Danmark finansierer ca. 2 pct. af udgifterne på EU's budget, svarer omprioriteringerne fra EU-budgetprogrammerne Horizon 2020 og Connecting Europa-faciliteten for 5 mia. euro. i alt til en dansk finansieringsandel på 746 mio. kr. Herudover medfører anvendelsen af EU-budgettets margin på 3 mia. euro merudgifter for det danske EU-bidrag på 448 mio. kr.

7,4 mia. euro af den samlede hensættelse kommer til udbetaling til EU-garantifonden i perioden 2016-2020. Den endelige profilering af betalingerne er endnu ukendt. Udgifterne forventes at kunne afholdes inden for EU-budgettets udgiftslofter.

Den samlede forpligtigelse for EU-budgettet som følge af EU-garantien til EIB kan ikke overstige 16 mia. euro. Såfremt der viser sig behov for at hensætte mere til EU-

² <http://www.europarl.europa.eu/news/en/news-room/content/20150417STO42603/html/MEPs-vote-on-new-fund-to-put-EU-investment-plan-into-practice>.

garantifonden, end den konkrete hensættelse på 8 mia. euro, som foretages i udgangspunktet, skal der tages stilling hertil i de årlige EU budgetforhandlinger.

Omprioriteringen af midler fra Horizon 2020 og Connecting Europe-faciliteten kan føre til færre EU-tilskud til danske forsknings- og infrastrukturprojekter, som typisk modtager støtte fra disse to budgetprogrammer. Det er uvist, hvorvidt dette kan modsvares af nye investeringsprojekter afledt af EFSI.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Initiativer til fremme af investeringerne i EU, herunder etablering af EFSI, vil kunne have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang investeringerne bidrager til et højere og mere stabilt niveau af velstand og beskæftigelse.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om EU's investeringsplan, herunder EFSI, er forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN d. 9. december 2014. Samlenotat vedr. Rådets kompromis om EFSI er forelagt forud for ECOFIN d. 10. marts 2015. Samlenotat vedr. trilogforhandlingerne om EFSI er forelagt forud for ECOFIN d. 12. maj 2015.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side kan man på linje med den hidtidige danske holdning vedr. EFSI støtte den opnåede aftale om EFSI, som imødekommer nogle vigtige danske prioriteter og på centrale områder er på linje med Rådets kompromis. Det gælder fx, at EFSI med det opnåede kompromis vil have et stærkt fokus på at tiltrække private investorer.

Fra dansk side lægger man vægt på, at EU-budgettets udgiftslofter respekteres og at finansieringen af EFSI sker via omprioriteringer på EU-budgettet. Fra dansk side kan man støtte kompromiset om finansieringen af EFSI, som delvist sker via omprioriteringer fra Horizon 2020 og Connecting Europa-faciliteten (CEF). Dog bemærkes, at finansieringen af EFSI, herunder via CEF og Horizon 2020, kan have en række uhenigtsmæssige konsekvenser. Erfaringer viser, at programmerne er forbundet med stor EU-merværdi. Kompromiset vurderes delvist at imødekomme dette.

Fra dansk side støtter man, at Rådet og Europa-Parlamentet efter en evaluering og et evt. forslag fra Kommissionen, aktivt skal beslutte, om EFSI skal fortsætte efter juni 2020.

Andre landes holdning

Medlemslandene forventes at kunne støtte kompromiset om EFSI.

Dagsordenspunkt 6: Implementering af det styrkede banksamarbejde

KOM-nr. foreligger ikke.

Resumé

Kommissionen og evt. ECB ventes på ECOFIN d. 19. juni 2015 at orientere om status for det styrkede banksamarbejde.

Orienteringen ventes især at dreje sig om status for etableringen af den fælles afviklingsinstans (SRM), status for ratifikationen af den mellemstatslige aftale om den fælles afviklingsfond (IGA) samt status for national implementering af direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (BRRD).

Der er ikke lagt op til substansdrøftelser eller nærmere beslutninger herom på ECOFIN.

Baggrund og indhold

Den fælles tilsynsmekanisme (Single Supervisory Mechanism – SSM) er aktiveret pr. 4. november 2014. Dette skete efter gennemførelsen af en omfattende sundhedsvurdering af de største kreditinstitutter i de deltagende lande.

Den fælles afviklingsmekanisme (Single Resolution Mechanism – SRM) er aktuelt under opbygning. Rådet har udpeget de faste medlemmer af bestyrelsen i den fælles afviklingsinstans, og de er nu indtrådt i deres positioner. Afviklingsinstansen vil først kunne anvende afviklingsværktøjerne og den sektorfinansierede afviklingsfond fra 1. januar 2016. Indtil da vil afviklingsinstansen påbegynde krisehåndteringsplanlægning for institutterne i de deltagende lande (herunder udarbejdelse af afviklingsplaner).

Etableringen af den fælles afviklingsfond forudsætter national ratifikation af den mellemstatslige aftale (Intergovernmental Agreement – IGA) i de lande, der deltager i det styrkede banksamarbejde. Kun få lande har imidlertid endnu ratificeret den mellemstatslige aftale.

Den fælles afviklingsmekanisme bygger på regelsættet fra direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (BRRD), herunder de nationale afviklingsmyndigheder, som hvert land skal etablere i medfør af direktivet, og som skal være repræsenterede i afviklingsinstansen. Fristen for national implementering af BRRD var 1. januar 2015, men kun få lande har nået dette, herunder etableret deres nationale afviklingsmyndigheder.

I Danmark blev de to lovforslag om implementering af BRRD vedtaget i Folketinget den 26. marts 2015. Den nye lovgivning, som implementerer BRRD i Danmark, er trådt i kraft den 1. juni 2015.

Kommissionen har den 28. maj 2015 anmodet 11 medlemslande om at implementere BRRD (Bulgarien, Tjekkiet, Frankrig, Italien, Litauen, Luxembourg, Holland, Malta, Polen, Rumænien og Sverige).

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Orienteringen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ingen statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen samfundsøkonomiske konsekvenser i Danmark.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring i Danmark.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side vil man tage statusorienteringen til efterretning.

Andre landes holdning

De øvrige lande ventes generelt at tage statusorienteringen til efterretning.

Dagsordenspunkt 7: Kapitalmarkedsunion

Resumé

Som et centralt led i dagsordenen om at skabe vækst og beskæftigelse i EU, ønsker EU-Kommissionen at etablere en kapitalmarkedsunion. Kommissionen offentliggjorde den 18. februar 2015 en grøn bog med foreløbige tanker om etablering af en kapitalmarkedsunion, som omfatter samtlige 28 EU-lande. Hensigten med kapitalmarkedsunionen er at fremme investeringer for særligt små og mellemstore virksomheder (SMV'er), skabe et fælles kapitalmarked og udvide anvendelsen af andre finansieringskilder uden for det traditionelle banksystem i EU.

Det forventes, at ECOFIN på sit møde d. 19. juni 2015 vil vedtage konklusioner angående foreløbige prioriteter for kapitalmarkedsunionen mhp. at give nogle overordnede retningslinjer for det videre arbejde.

Baggrund

Arbejdet med etablering af en kapitalmarkedsunion er en af hovedprioriteterne for EU-Kommissionen og kommissæren for Finansiell Stabilitet, Finansielle Tjenesteydelser og Kapitalmarkedsunionen, Jonathan Hill, og skal ses som led i Kommissions dagsorden om at skabe vækst og beskæftigelse, herunder ved at styrke adgangen til kapital uden for det traditionelle banksystem.

I EU kommer ifølge Kommissionen ca. 80 pct. af virksomheders samlede finansiering i dag fra banker, sammenlignet med ca. 20 pct. i USA, hvor virksomhederne i langt højere grad selv udsteder værdipapirer på markederne. Det er denne skævhed, som bl.a. vil blive forsøgt adresseret og løst med kapitalmarkedsunionen ved at styrke det indre marked for kapital i EU og fjerne u hensigtsmæssige barrierer for virksomheder i forhold til at fremskaffe finansiering via markederne.

Kommissionen har gennemført en høring af sin grøn bog med frist medio maj 2015. Kommissionen vil med udgangspunkt i høringen fremsætte tiltag, der skal sikre etableringen af en velreguleret og integreret kapitalmarkedsunion i 2019. Kommissionen ventes at fremlægge en handlingsplan i efteråret 2015 mhp. udvikling af kapitalmarkedsunionen. Der er således tale om et langsigtet projekt med en lang række delforslag, der vil blive fremsat over de kommende år, og som ventes behandlet efter den ordinære EU-beslutningsprocedure.

Indhold

Grøn bogens indhold

Blandt initiativer til gennemførelse på kort sigt nævner Kommissionen i sin grøn bog:

- Revision af prospektdirektivet (vedr. oplysningskrav ved værdipapirudstedelser) for at mindske administrative byrder for SMV'er;
- Styrkede rammer for sekuritiseringer³ af høj kvalitet;
- Fremme et europæisk marked for private placeringer uden om børser og andre regulerede markeder (såkaldt 'private placement');⁴
- Sammenlignelig og transparent kreditinformation om SMV'er for bl.a. at understøtte sekuritiserede lån til SMV'er;

³ En sekuritisering indebærer, at en udlåner, typisk et pengeinstitut, udsteder værdipapirer eller obligationer med sikkerhed i en pulje af aktiver. Udstedelsen af disse 'puljede' aktiver, der eksempelvis kan bestå af en stor mængde SMV-lån, sker gennem et selskab oprettet til dette specifikke formål, som andre aktører kan investere i, hvilket reducerer kapitalkravet for instituttet tilsvarende og giver det rum til at yde nye udlån.

⁴ Private placeringer er obligationer, som udstedes til en lukket kreds af investorer, og som ikke er børsnoterede. Obligationerne kan ses som et supplement til banklån og obligationsudstedelser noteret på børser.

- Fremme af langsigtede investeringer gennem EU's investeringsplan (EFSI) og netop vedtagne regler for langsigtede investeringsfonde (ELTIF).

Af tiltag på længere sigt nævner Kommissionen bl.a. følgende:

- Fremme af alternative lånemuligheder gennem crowdfunding⁵ mv. samt venturekapitalfonde og sociale iværksætterfonde;
- Revision af regler for institutionelle investorer (fx pensionselskaber) for at fremme tilskyndelsen til investeringer;
- Harmonisering af rammerne for virksomhedsobligationer;
- Større harmonisering af markedsinfrastruktur og lovgivning om værdipapirer
- Muligheden for en øget rolle for de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne);
- Et integreret marked for covered bonds. Initiativet vil være genstand for en separat grønbog og høring;
- Yderligere harmonisering inden for bl.a. selskabsret, skatteregler samt regler for konkurs og virksomhedsledelse.

I grønbogen peges ligeledes på, at et integreret marked for covered bonds (såkaldte "dækkede obligationer", herunder fx danske realkreditobligationer) baseret på erfaringer fra allerede velfungerende markeder kan bidrage med finansiering og investeringsmuligheder. Der ventes offentliggjort en selvstændig konsultation herom i juni 2015.

For yderligere bemærkninger om indholdet henvises til grund- og nærhedsnotat om grønbogen oversendt til Folketingets Europaudvalg d. 14. april 2015.

Udkastet til rådskonklusioner

Det forventes, at ECOFIN vil vedtage konklusioner om kapitalmarkedsunionen mhp. at give nogle retningslinjer for det videre arbejde. Udkastet til konklusioner siger bl.a., at Rådet:

- Byder Kommissionens initiativ om skabelsen af en kapitalmarkedsunion velkommen og støtter en skridt-for-skridt tilgang, hvor der med afsæt i grundige analyser iværksættes både kort- og langsigtede initiativer, som kan skabe grundlag for vækst og investeringer;
- Er enig i behovet for at diversificere europæiske virksomheders finansieringskilder, især SMV'ers, og er sig bevidst om behovet for at sikre betingelserne for en sund konkurrence mellem banker, forsikringsselskaber mv. i det finansielle system. Aerkender behovet for at styrke brugen af aktieudstedelser og langsigtede investeringer i virksomheder, og i mindre grad forlade sig udelukkende på gældsfinansiering;
- Finder, at kapitalmarkedsunionen vil være et supplement til bankfinansiering, og at bankfinansiering vil vedblive at spille en nøglerolle;
- Genkalder sig vigtigheden af at sikre en robust beskyttelse af investorer og finansielle forbrugere i udviklingen af kapitalmarkedsunionen;
- Understreger, at kapitalmarkedsunionen skal omfatte alle 28 medlemslande, hvor der tages højde for forskelle i udvikling og integration af kapitalmarkeder, og er enig i at gevinsterne ved en kapitalmarkedsunion skal opnås i hele EU;
- Finder, at udbygning af det indre marked, fremme af langsigtede investeringer og adgangen til finansiering bør være nogle af de primære mål med en kapitalmarkedsunion

For så vidt angår tiltag som skal prioriteres på kort sigt, lægger udkastet til konklusioner bl.a. op til, at Rådet:

- Aerkender, at sekuritisering kan være en effektiv måde, hvorpå finansiering kan tilvejebringes, og opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2015 at foreslå en ramme for enkel, gennemsigtig og sammenlignelig sekuritisering

⁵ Crowdfunding er den praksis, hvor en virksomhed eller et projekt modtager bidrag (typisk mindre beløb) fra et stort antal privatpersoner fx gennem en internetplatform. Bidragerne kan fx være eksisterende eller potentielle kunder til virksomheden eller det konkrete produkt, der ydes crowdfunding til.

med afsæt i eksisterende initiativer, samt områder hvor sådanne sekuritiseringer evt. fortjener en særbehandling i den finansielle regulering. En eventuel særbehandling vil ikke skulle indebære risici ift. finansiell stabilitet;

- Noterer sig Kommissionens intention om at fremkomme med pragmatiske løsninger for at fremme alternative finansieringsformer, herunder såkaldt venture kapital og crowdfunding;
- Peger på, at let tilgængelig, pålidelig og sammenlignelig kreditinformation om virksomheder, herunder SMV'er, er vigtigt for virksomhedernes adgang til finansiering, og at et videre arbejde på dette område bør finde sted;
- Generelt støtter det pågående arbejde med at identificere eksisterende barrierer for kapitalens fri bevægelighed og at fjerne de mest skadelige af dem, og noterer sig i den forbindelse, at en handlingsplan vil blive udarbejdet;
- Anerkender potentialet i private placeringer og såkaldte mini-bonds⁶ for virksomheder i fremme af deres adgang til finansiering, herunder for SMV'er, og ser frem til Kommissionens analyse af gældende praksis, risici og mulige kommende initiativer på disse områder;
- Bekræfter behovet for at skabe mere enkle prospekter, hvor der findes en passende balance mellem tilstrækkelig investorbeskyttelse og –tillid og reduktion af virksomhedernes byrder.

Hvad angår de mellem- og langsigtede indsatser, lægger udkastet til konklusioner bl.a. op til, at Rådet

- Anerkender, at en bred vifte af tiltag vil være påkrævet, hvor der skal sikres konsistens på tværs af sektorer, hvorfor den kumulative effekt af regulatoriske tiltag siden krisen også skal evalueres grundigt, ligesom man skal vurdere behovet for proportionale tiltag i relation til bl.a. øget likviditet og en styrkelse af investering på tværs af grænser i værdipapirer;
- Anser, at skabelsen af en effektiv kapitalmarkedsunion, afhængigt af yderligere analyse, måske også vil fordrer tiltag på det erhvervs- og konkursretslige område og have fokus på den skattemæssige behandling af aktiekapital og gæld under hensyntagen til vigtigheden af nationale kompetencer på disse områder.

I lyset heraf lægger udkastet til konklusioner bl.a. op til, at Rådet

- Opfordrer Kommissionen til at fremlægge en målrettet og ambitiøs handlingsplan i september 2015 mhp. at identificere prioriteter og beslutte en foreløbig plan for udvikling af kapitalmarkedsunionen;
- Understreger behovet for, at politiktiltag skal basere sig på løbende erfaringer og håndtere eventuelle utilsigtede konsekvenser.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om grønbogen.

⁶ Mini-bonds er typer af obligationer udstedt af virksomheder, hvor virksomheden ikke er noteret på et reguleret marked, men hvor den pågældende mini-bond nogle betingelser kan optages til handel på et reguleret marked.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

En vedtagelse af rådskonklusioner om kapitalmarkedsunionen har ikke i sig selv konsekvenser for dansk ret. Konsekvenserne af de forslag, der måtte blive fremsat som led i kapitalmarkedsunionen, vil skulle vurderes selvstændigt.

Statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af rådskonklusioner om kapitalmarkedsunionen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. Konsekvenserne af de forslag, der måtte blive fremsat som led i kapitalmarkedsunionen, vil skulle vurderes selvstændigt.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

En vedtagelse af rådskonklusioner om kapitalmarkedsunionen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. Konsekvenserne af de forslag, der måtte blive fremsat som led i kapitalmarkedsunionen, vil skulle vurderes selvstændigt.

Høring

Grønbogen har været i høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor. Høringssvarene fremgår af regeringens grund- og nærhedsnotat.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grund- og nærhedsnotat om Kommissionens grøn bog blev forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering den 14. april 2015. Regeringens høringssvar til grønbogen blev forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering den 8. juni.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side kan man generelt støtte udkastet til rådskonklusioner, og forventer at kunne støtte den enighed herom, som vil kunne opnås blandt landene.

Fra dansk side bakkes generelt op om intentionen om at fremme nye muligheder for virksomheders adgang til finansiering gennem etablering af en kapitalmarkedsunion. Endelig stillingtagen til de konkrete tiltag som opfølgning på grønbogen og Rådets konklusioner må i sagens natur afvente Kommissionens handlingsplan og konkrete forslag.

Fra dansk side støttes en revision af prospektdirektivet med det formål at lette kravene til prospekter, således at det bliver mere attraktivt for bl.a. SMV'er at benytte sig af finansiering via kapitalmarkederne. Det er dog vigtigt, at investorerne fortsat er tilstrækkeligt beskyttede og får de nødvendige oplysninger.

Fra dansk side støttes udviklingen af et marked i EU for sekuritiseringer af høj kvalitet med produkter, fælles standarder og transparens, som gør risici gennemskuelige for investorerne. Eventuel ny EU-regulering bør bygge på markedsmæssige principper, rette markedsfejl og skal fungere på almindelige konkurrencemæssige vilkår.

For så vidt angår behovet for harmonisering inden for selskabsret, insolvens og virksomhedsledelse, vil eventuelle forslag fra Kommissionen skulle analyseres nærmere inden en endelig stillingtagen. Selvom det endnu er uklart, hvori eventuelle tiltag vil bestå, stiller man sig fra dansk side umiddelbart tvivlende over for harmoniseringsbehovet på skatteområdet.

Andre landes holdning

EU-landene ventes generelt at tilslutte udkastet til rådskonklusioner.

Dagsordenspunkt 10: Forberedelse af DER den 25.-26. juni 2015 A: Europæisk semester: Landeanbefalinger mv.

KOM(2015) 250-277

Resumé

Der skal på ECOFIN d. 19. juni opnås enighed om Rådets udtalelser om EU-landenes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer for 2015 samt landeanbefalinger og anbefalinger til euroområdet som helhed. Det Europæiske Råd skal på mødet d. 25.-26. juni 2015 tilslutte sig de landespecifikke anbefalinger, hvorefter de formelt vedtages på ECOFIN den 14. juli.

Baggrund og indhold

EU-landene skal under det europæiske semester hvert år senest i april fremlægge både stabilitets- eller konvergensprogrammer (SCP) samt nationale reformprogrammer (NRP).

I *stabilitets- og konvergensprogrammerne* (programmer for henholdsvis eurolande og ikke-eurolande) fremlægger det enkelte land mål og økonomisk-politiske tiltag i relation til udviklingen i de offentlige finanser på kort og mellemlang sigt samt mål for finanspolitikens langsigtede holdbarhed. Ikke-eurolandene redegør desuden for deres penge- og valutakurspolitik. Programmerne redegør for landenes planer for overholdelse af reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder efterlevelse af eventuelle henstillinger om at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP, samt landenes fremskridt mod deres mellemfristede finanspolitiske mål (MTO).

I de *nationale reformprogrammer* redegør landene dels for opfølgningen på de landespecifikke anbefalinger fra 2014 dels for udviklingen i igangsatte og eventuelle nye tiltag for at bidrage til opfyldelsen af Europa 2020 strategiens overordnede mål vedr. beskæftigelse, forskning, innovation, energi og social inklusion.

Kommissionen har den 13. maj 2015 offentliggjort udkast til Rådets landeanbefalinger (herunder et sæt anbefalinger til euroområdet) og Rådets udtalelser om landenes stabilitets- og konvergensprogrammer (for hhv. eurolande og ikke-eurolande). Kommissionen har ligeledes den 28. maj offentliggjort tekniske vurderinger af landenes stabilitets- og konvergensprogrammer.

Kommissionen har sammenlignet med sidste år generelt foreslået færre og mere fokuserede anbefalinger, der afspejler de mest presserende makroøkonomiske udfordringer i de enkelte lande, og som kræver handling på kort sigt. Se *bilag 1* for en kategorisering af Kommissionens anbefalinger til de enkelte lande.

Landeanbefalingerne afspejler for 16 lande, i varierende grad, specifikke behov for korrektion af makroøkonomiske ubalancer. Kommissionen har vurderet, at der eksisterer uforholdsmæssig store ubalancer i fem af disse lande (Bulgarien, Frankrig, Kroatien, Italien og Portugal). Kommissionen annoncerede i februar, at den ville vurdere ambitionsniveauet af Frankrigs og Kroatiens politiktiltag specificeret i bl.a. de nationale reformprogrammer og på den baggrund vurdere, om der skulle tages yderligere skridt under makroudbalancesprocedures korrigerende arm overfor de to lande. Efter en vurdering af de to landes programmer har Kommissionen konkluderet, at der ikke er behov for en yderligere skærpelse af makroudbalancesprocedures i de to lande. Se *bilag 2* for kategoriseringen af makroubalancer i EU-landene.

Udkastet til rådsudtalelser om EU-landenes stabilitets- og konvergensprogrammer indeholder bl.a. en vurdering af landenes efterlevelse af Stabilitets- og Vækstpagten.

Danmarks konvergensprogram

Danmarks konvergensprogram 2015 er fremlagt 27. marts 2015 og fastlægger, på basis af forventningerne til det samfundsøkonomiske forløb frem til 2020, de overordnede mål og strategier for finanspolitikken og udviklingen i den offentlige saldo og gæld frem til 2020. Af konvergensprogrammet fremgår bl.a. at:

- Der er fremgang i dansk økonomi. Produktionen steg støt i løbet af 2014, og det har skabt yderligere fremgang på arbejdsmarkedet, hvor den private beskæftigelse er vokset med 38.000 personer siden midten af 2013. Samtidig er boligmarkedet i fremgang, og forbrugertilliden er steget til samme niveau som i midten af 00'erne. En betydeligt styrket konkurrenceevne og stigende vækst på de vigtigste danske eksportmarkeder danner grundlag for øget eksport.
- BNP voksede med 1 pct. i 2014, især drevet af vækst i den private sektor. Her steg BVT (BNP fratrukket nettoafgifter) med 1,4 pct., hvis der ses bort fra råstofudvikling, som trækkes ned af lave oliepriser og en faldende produktion i Nordsøen som følge af udtømningen af de tilgængelige ressourcer.
- Fundamentet for et holdbart opsving er til stede, og væksten i BNP skønnes at blive omkring 1,6 pct. i år og 2,0 pct. næste år. Fremgangen ventes drevet af tiltagende privatforbrug, som understøttes af bedringen på arbejdsmarkedet, lave renter og lave oliepriser, samt af stigende eksport i takt med fremgangen i den globale økonomi. Samtidig styrkes virksomhedernes konkurrencedygtighed også af skatte- og afgiftslettelser og andre initiativer, der forbedrer virksomhedernes rammevilkår, herunder som led i *Vækstplan DK* og *Vækstpakke 2014*. Den mellemfristede fremskrivning frem til 2020 indebærer, at væksten i gennemsnit vil udgøre godt 2 pct. om året i perioden 2017-20.
- Sunde offentlige finanser og tillid til den førte politik er afgørende for, at Danmark kan fastholde lave renter, som bidrager til at understøtte fremgangen i dansk økonomi. Den økonomiske politik planlægges inden for rammerne af budgetloven og overholder EU's fælles regler, herunder Stabilitets- og Vækstpagtens underskudsgrænse for den faktiske saldo på 3 pct. af BNP. Fremskrivningen indebærer, at afstanden til budgetlovens grænse for det strukturelle underskud på ½ pct. af BNP gradvist øges frem mod målet om strukturel balance i 2020.
- Forløbet frem til 2020 er baseret på, at den samlede genopretningsperiode – fra den globale krise satte ind i efteråret 2008, til konjunkturerne igen er normale – kan være ganske lang. Forløbet indebærer en gradvis genopretning af økonomien, således at outputgabets lukkes omkring 2019. Den lange periode med normalisering af konjunkturerne skal ses i lyset af, at genopretning efter tilbageslag, der har været forbundet med finansielle kriser, tager særlig lang tid, samt at fremgangen i potentielt BNP som følge af reforminitiativer ventes at tage til i de kommende år.

Danmarks konvergensprogram 2015 er oversendt til Folketingets Europaudvalg til orientering.

Rådets udtalelse vedr. Danmarks konvergensprogram

ECOFIN ventes på baggrund af Kommissionens udkast at vedtage en udtalelse om det danske konvergensprogram med følgende indhold:

- Danmark er i øjeblikket underlagt den forebyggende del af Stabilitets- og Vækstpagten. Ifølge konvergensprogrammet for 2015 ventes det samlede offentlige underskud øget fra 1,6 pct. af BNP i 2015 – hvor det er blevet understøttet af betydelige ekstraordinære indtægter – til 2,6 pct. af BNP i 2016. Herefter ventes underskuddet reduceret og nå et budget i balance i 2020.

- Ifølge konvergensprogrammet forventes den mellemfristede budgetmålsætning opfyldt fra 2016 og frem, dvs. et strukturelt underskud på 0,5 pct. af BNP.
- Den offentlige gældskvoté forventes gradvist at falde fra 39,8 pct. i 2015 til 36,7 pct. i 2020.
- Det makroøkonomiske scenarie, der ligger til grund for budgetfremskrivningerne, er realistisk.
- Ifølge Kommissionens forårsprognose fra 2015 vil den strukturelle saldo være i overensstemmelse med den mellemfristede målsætning i 2015. Ud fra en helhedsvurdering ser der dog ud til at være risiko for en vis afvigelse fra reglerne vedr. den mellemfristede målsætning (MTO) i 2016, hvor væksten i de offentlige udgifter, opgjort efter den fælles metode, overstiger udgiftsreglens grænse med 0,3 pct. af BNP. Selv om denne afvigelse ventes at være midlertidig, eftersom stigningen i nettoudgifterne i 2016 påvirkes af udfasningen af engangstiltag vedrørende beskatning af pensionsopsparinger, kan der blive behov for yderligere tiltag i 2016.
- På baggrund af vurderingen af konvergensprogrammet og under hensyntagen til Kommissionens forårsprognose fra 2015 er Rådet af den opfattelse, at den danske finanspolitik generelt vil være i overensstemmelse med bestemmelserne i Stabilitets- og Vækstpagten.

Danmarks nationale reformprogram

Danmarks Nationale Reformprogram for 2015 gør status over opfølgningen på de landeanbefalinger, som blev rettet til Danmark under det europæiske semester 2014. Anbefalingerne er i stort omfang i overensstemmelse med målene for regeringens politik. Regeringen fører en ansvarlig økonomisk politik, som sikrer sunde offentlige finanser inden for rammerne af budgetloven. Reformen af arbejdsmarkedet og initiativer på uddannelsesområdet sigter blandt andet på at forbedre beskæftigelsesmulighederne for personer på kanten af arbejdsmarkedet, og på at få mere afkast af uddannelsessystemet. Og en række konkrete initiativer er taget for at øge konkurrencen i servicesektoren.

Endelig redegør programmet for de tiltag, som Danmark har taget og vil tage for at bidrage til opfyldelsen af Europa 2020-strategiens overordnede mål samt for den danske strategi for grøn, økonomisk og social bæredygtighed.

Der henvises i øvrigt til *Danmarks nationale reformprogram 2015* af 27. marts 2015, der er oversendt til Folketingets Europaudvalg til orientering.

Vurdering af Danmarks nationale reformprogram

Kommissionen lægger op til følgende vurdering af Danmarks nationale reformprogram:

- En forudsætning for holdbar vækst i Danmark er, at der sikres et udbud af tilstrækkeligt kvalificeret arbejdskraft på lang sigt. Danmark har med reformen af beskæftigelsesindsatsen i 2014 forbedret beskæftigelsesegnetheden for personer, der befinder sig på kanten af arbejdsmarkedet. Gennemførelsen af reformen er dog på et tidligt stadie, og resultaterne heraf skal overvåges nøje. Det vurderes samtidig, at der stadig er behov for yderligere tiltag rettet mod de personer, der har sværest ved at komme ind på arbejdsmarkedet, i overensstemmelse med anbefalingerne i Carsten Koch-udvalgets anden rapport. Nogle af de vigtigste faktorer i den forbindelse synes at være uddannelsesniveau, begrænset arbejdsmarkedserfaring og de unges og indvandrernes baggrund.
- Til trods for de store udgifter til uddannelse i Danmark er uddannelsesresultaterne kun gennemsnitlige, navnlig blandt elever med indvandrerbaggrund. Folkeskolereformen og reformen af erhvervsuddannelserne søger at adressere denne udfordring. Disse reformer skal gennemføres fuldt ud mhp. at forbedre uddannelsesresultaterne.

- En bedre konkurrenceevne er fundamental for at styrke den økonomiske vækst i Danmark. Produktivitetsvæksten, som er afgørende i den henseende, har gennemgående været svag i de sidste tyve år og er blevet hæmmet af adgangsbarrierer og en stærk regulering i de dele af servicesektoren, der er rettet mod hjemmemarkedet. Produktivitetskommissionen har peget på bygge- og anlægsbranchen samt detailsektoren som områder, hvor produktiviteten kunne forbedres.
- Reglerne for placering af butikker er meget strenge, og der er ikke gjort noget for at lempe dem. Bygge- og anlægsbranchen er kendetegnet ved strenge byggregler og et stort antal godkendelsesordninger. I november 2014 fremlagde regeringen en strategi for bygge- og anlægsbranchen, der søger at forenkle reglerne, strømline de tekniske elementer i byggeansøgninger, indføre internationale standarder, harmonisere de nationale standarder og reducere den tid, det tager at udstede en byggetilladelse. Strategien mangler dog at blive omsat til konkrete tiltag.
- Der findes stadig overlappende godkendelses- og autorisationsordninger, som i visse tilfælde også skal anvendes ved levering af tjenesteydelser over grænser. De autorisationer og godkendelser, der udstedes i andre medlemsstater, anerkendes desuden ikke altid, når en tjenesteyder ønsker at etablere virksomhed i Danmark.

Rådets landespecifikke anbefalinger til Danmark

Rådet anbefaler, at Danmark i 2015 og 2016 træffer foranstaltninger mhp. at:

1. Undgå en afvigelse fra den mellemfristede målsætning (MTO) i 2016.
2. Øge produktiviteten, særligt i den indenlandsk orienterede servicesektor, herunder detailsektoren og bygge- og anlægssektoren, og at mindske barriererne for etablering af detailvirksomhed og tage yderligere skridt mhp. at fjerne tilbageværende barrierer forårsaget af autorisations- og certificeringsordninger inden for byggesektoren.

Rådets udtalelser og anbefalinger til de enkelte EU-lande og euroområdet

Belgien anbefales:

- 1) at sikre en strukturel tilpasning på mindst 0,6 pct. af BNP mod den mellemfristede målsætning i hhv. 2015 og 2016; at anvende ekstraordinære indtægter til at nedbringe den offentlige gældsrate og knytte den lovpligtige pensionsalder til forventet levetid; at nå til enighed om en forpligtende fordeling af finanspolitiske mål på tværs af alle statslige niveauer.
- 2) at gennemføre en omfattende skattereform, som udvider skattebasen, flytter beskatningen fra arbejde til andre skattebaser og eliminerer ineffektive skatteudgifter;
- 3) at reducere negative incitamenter til arbejde, styrke adgangen til arbejdsmarkedet for særlige grupper og adressere manglende færdigheder og mismatch i arbejdsstyrken;
- 4) at genoprette konkurrenceevnen ved i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at sikre en lønudvikling, der følger produktiviteten.

Bulgarien anbefales:

- 1) at undgå en strukturel forringelse af de offentlige finanser i 2015 og sikre en strukturel tilpasning på 0,5 pct. af BNP i 2016; at gennemføre tiltag for at styrke skatteopkrævningen og håndtere skyggeøkonomien; at øge omkostningseffektiviteten i sundhedssystemet;
- 2) til december 2015 at have gennemført en uafhængig kvalitetskontrol af værdipapirer og en bottom-up stresstest af hele banksektoren i tæt samarbejde med europæiske institutioner; at udføre en porteføljescreening i pensions- og forsikringssektoren; at forny og styrke tilsyn med den finansielle sektor, bl.a.

- en styrkelse af rammebetingelserne for bankafvikling og indskudsgarantier; at sikre bedre drift i finansielle institutioner;
- 3) at fremme beskæftigelsen af grupper på kanten af arbejdsmarkedet; at fastsætte minimumslønninger og minimumssatser for sociale ydelser i samarbejde med sociale parter under hensyntagen til ydelsernes effekt på fattigdom blandt arbejdere, jobskabelse og konkurrenceevne;
 - 4) at vedtage planlagte reformeringer af skolesystemet og øge undervisningsdeltagelsen for de dårligst stillede børn, særligt romaer;
 - 5) at forberede en omfattende reform af konkurslovgivning, særligt mhp. at forbedre mekanismerne vedr. konkurs og gældsomstrukturering.

Estland anbefales:

- 1) at undgå at afvige fra de mellemfristede finanspolitiske mål i 2015 og 2016;
- 2) at forbedre arbejdsmarkedsdeltagelsen ved bl.a. at gennemføre planlagte reformer på området; at styrke incitamentet til at arbejde ved tiltag rettet mod lavtlønnede; at sikre ligeløn kønnene imellem; at sikre sociale ydelser og børnepasningsordninger af høj kvalitet;
- 3) at øge deltagelsen i erhvervsuddannelser og sikre uddannelsessystemers arbejdsmarkedsrelevans bl.a. ved at forbedre udbuddet af lærepladser; at fokusere den offentlige indsats inden for forskning og innovation på få specialiserede områder.

Finland anbefales:

- 1) at sikre at det uforholdsmæssigt store underskud rettidigt og holdbart bringes under 3 pct. af BNP i tråd med Finlands kommende henstilling; at fortsætte indsatsen for at forbedre den finanspolitiske holdbarhed og styrke vækstvilkårene;
- 2) at implementere den vedtagne pensionsreform og gradvist fjerne mulighederne for tidlig tilbagetrækning; at sikre effektiv implementering af de administrative reformer i regionale myndigheder og social- og sundhedssektoren mhp. på at øge omkostningseffektivitet og kvalitetssikring;
- 3) at fortsætte arbejdet med at forbedre erhvervsdeltagelsen blandt unge, ældre arbejdere og langtidsledige; at sikre, i samarbejde med sociale parter, at lønudviklingen følger produktiviteten;
- 4) At gennemføre tiltag med henblik på at øge konkurrencen i detailbranchen.

Frankrig anbefales:

- 1) at gennemføre tilstrækkelige finanspolitiske tiltag for at sikre en holdbar korrektion af underskuddet inden henstillingens frist i 2017 ved at styrke budgetstrategien, foretage nødvendige skridt i alle år og anvende ekstraordinære indtægter til at reducere det offentlige underskud; at specificere planlagte udgiftsreduktioner og tilvejebringe en uafhængig evaluering af effekten af centrale tiltag;
- 2) at styrke arbejdet med udgiftsanalyser og udpege konsolideringsmuligheder på tværs af alle offentlige administrative niveauer; at begrænse lokale myndigheders administrative udgifter; at tage yderligere skridt inden marts 2016 mhp. at sikre pensionsordningers holdbarhed på lang sigt;
- 3) at sikre at de reducerede lønomkostninger som følge af virksomhedsskattefradraget ifm. beskæftigelses- og konkurrenceevneforbedrende reformer fastholdes bl.a. ved at gennemføre reformerne fuldt ud i 2016; at reformere lønfastsættelsessystemet, i samarbejde med sociale parter, så lønninger udvikler sig i tråd med produktiviteten; at sikre at udviklingen i minimumslønningerne fremmer beskæftigelse og konkurrenceevne;
- 4) inden udgangen af 2015 at reducere lovgivningsmæssige barrierer for virksomheders vækst; at fjerne restriktioner på adgang til og konkurrence i regulerede erhverv fra 2015, særligt i sundhedssektoren;

- 5) at simplificere og effektivisere skattesystemet særligt ved at fjerne ineffektive skatteudgifter; at reducere produktions- og selskabsskatter mhp. at fremme investeringer, mens forbrugsskattebasen udvides;
- 6) at reformere arbejdsmarkedslovgivningen mhp. at skabe incitamenter for arbejdsgivere til at ansætte folk på ikke-tidsbegrænsede kontrakter; at muliggøre afvigelser fra de generelle arbejdstidsbestemmelser på virksomheds- og sektorniveau; at reformere overenskomstlovgivningen inden udgangen af 2015; at reformere arbejdsløshedsunderstøttelsessystemet mhp. at gøre det økonomisk holdbart og fremme incitamenter til at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Irland anbefales:

- 1) at sikre en holdbar korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud inden henstillingens frist i 2015; at sikre en strukturel tilpasning på 0,6 pct. af BNP mod det mellemfristede mål (MTO) i 2016; at anvende ekstraordinære indtægter til at mindske budgetunderskuddet; at begrænse muligheden for diskretionært og uden særlige betingelser at kunne ændre udgiftslofterne; at udvide skattebasen og vurdere skatteudgifterne, herunder som følge af nedsat moms;
- 2) at forbedre omkostningseffektiviteten i sundhedssystemet ved bl.a. at reducere udgifter til medicin omfattet af patent; at indføre aktivitetsbaseret finansiering i hele sundhedssystemet;
- 3) at øge husholdningernes arbejdsudbud og adressere risiko for børnefattigdom ved at mindske husholdningers tilbagebetaling af ydelser ved tilbagevenden til arbejdsmarkedet samt gennem bedre adgang til fuldtidsbørnepasning;
- 4) at færdiggøre en holdbar omstrukturering af boliglån med udløb inden udgangen af 2015; at udvikle yderligere tiltag for SMV'er ift. adgang til kapital og gældsomstrukturering; at sikre at et centraliseret kreditregister er i funktion inden 2016.

Italien anbefales:

- 1) at sikre en finanspolitisk tilpasning på mindst 0,25 pct. af BNP mod det mellemfristede mål (MTO) i 2015 og på mindst 0,1 pct. i 2016 ved at gennemføre de nødvendige strukturelle tiltag i begge år og under hensyntagen til de tilladte afvigelser i forbindelse med implementering af strukturreformer; hurtigt og grundigt at gennemføre privatiseringsprogrammet og anvende ekstraordinære indtægter til at sikre fremskridt med nedbringelse af den offentlige gældsrate; at implementere skattereformer særligt mhp. justering af skatteudgifter og ejendomsværdier samt overholdelse af skattereglerne;
- 2) at implementere den planlagte nationale strategiske plan for havne og logistik særligt for at fremme kombineret transport gennem bedre forbindelser; at sikre bedre forvaltning af EU-midler.
- 3) at vedtage og implementere verserende love mhp. at forbedre de institutionelle rammer og modernisere den offentlige administration; at sikre at vedtagne reformer, der har til hensigt at effektivisere den civile retsproces, reducerer sagsforløbets længde;
- 4) at introducere forpligtende tiltag inden udgangen af 2015 for at håndtere svagheder i banksektoren og fremskynde reduktionen af misligholdte lån;
- 5) at vedtage og gennemføre lovgivning vedr. løntilskudsordninger, ændringer i kontraktuelle forhold og styrkelse af aktiv arbejdsmarkedspolitik; i samarbejde med sociale parter at sikre effektive rammer for kontraktforhandlinger; at implementere den vedtagne skolereform og udvide erhvervsorienteret tertiær uddannelse mhp. at nedbringe ungdomsarbejdsløsheden;
- 6) at implementere simplificeringsdagsordenen for 2015-17 for at lette administrative og lovgivningsmæssige byrder; at indføre konkurrencefremmende tiltag i alle sektorer omfattet af konkurrenceloven og eliminere øvrige barrierer; at sikre at alle lokale offentlige servicekontrakter lever op til gældende krav inden udgangen af 2015.

Kroatien anbefales:

- 1) at sikre en holdbar korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud inden henstillingens frist i 2016 ved at gennemføre nødvendige tiltag i 2015 og styrke budgetstrategien for 2016; at offentliggøre og implementere resultaterne af den gennemførte gennemgang af offentlige udgifter; at forbedre udgiftskontrollen på centralt og lokalt niveau; at vedtage den planlagte lov vedr. finanspolitisk ansvarlighed og styrke statsrevisionens rolle; at introducere en løbende ejendomsbeskatning og sikre overholdelse af momsregler; at styrke kontrollen med den offentlige gæld særligt ved årligt at offentliggøre en gældsstyringsstrategi;
- 2) at mindske tidlig tilbagetrækning; at effektivisere pensionsudgifter ved at stramme definitionen af vanskelige og farlige erhverv; at omkostningseffektivisere sundhedsvæsenet;
- 3) at forbedre rammerne for lønfastsættelse i samarbejde med sociale parter og at fremme sammenhængen mellem lønninger og produktivitet og makroøkonomiske betingelser; at styrke incitamentet for at arbejde for arbejdsløse personer; at gennemføre reformer af systemet for sociale ydelser;
- 4) at reducere overlap mellem forvaltningslag; at øge transparens og troværdighed i den offentlige sektor; at fremme privatisering af offentlige selskaber;
- 5) at reducere afgifter og fjerne uhensigtsmæssige barrierer for serviceudbydere; at øge effektivitet og kvalitet i det juridiske system;
- 6) at forstærke rammerne for konkurshåndtering mhp. at omstrukturere gæld; at styrke den finansielle sektor i lyset af et stort omfang af misligholdte lån i fremmed valuta samt svag drift af visse institutioner.

Letland anbefales:

- 1) at sikre at afvigelsen fra det mellemsigtede mål (MTO) i 2015 og 2016 er begrænset til et omfang i overensstemmelse med det tilladte ved gennemførelsen af den planlagte pensionsreform;
- 2) at forbedre erhvervsuddannelserne, fremskynde den planlagte studiereform og øge udbuddet af lærepladser; at sikre at den nye finansieringsmodel for videregående uddannelser belønner kvalitet; at målrette forskningsfinansiering og fremme private investeringer i innovation;
- 3) at reformere socialhjælpen, sikre tilstrækkelige ydelser og øge erhvervsdeltagelsen; at reducere de høje indkomstskatter for lavtlønnede ved at flytte skattebyrden til andre områder; at forbedre adgangen til og kvaliteten af sundhedssystemet og sammenkoble finansiering af hospitaler med deres ydeevne;
- 4) at forbedre effektiviteten i det juridiske system ved bl.a. at sikre tilstrækkelige midler til at bekæmpe skattesvig; at forbedre lovgivning om udbud af offentlig service.

Litauen anbefales:

- 1) at undgå at afvige fra de mellemfristede mål (MTO) i 2015 og at sikre at afvigelsen i 2016 er begrænset til et omfang i overensstemmelse med det tilladte ved gennemførelsen af den planlagte pensionsreform; at udvide skattebasen og styrke skatteopkrævningen;
- 2) at imødekomme udfordringerne ved en mindsket befolkningsandel i den arbejdsdygtige alder ved at øge arbejdsmarkedsrelevansen af udbudte uddannelser, forbedre sundhedssystemet; at reducere de høje indkomstskatter for lavtlønnede ved at flytte skattetrykket til andre områder;
- 3) at vedtage en reform af pensionssystemet der bl.a. adresserer udfordringer vedr. utilstrækkelige pensionsmidler; at udvide dækningen af arbejdsløshedsunderstøttelse og øge beskæftigelsesegnetheden blandt de jobsøgende.

Luxembourg anbefales:

- 1) at udvide skattebasen særligt for forbrugsgoder, løbende ejendomsbeskatning og miljøafgifter;

- 2) at eliminere forskellen mellem den lovbestemte og den effektive pensionsalder ved at begrænse tidlig tilbagetrækning og ved at knytte den lovpligtige pensionsalder til den forventede levetid;
- 3) at reformere lønfastsættelsessystemet i samarbejde med sociale parter mhp. at sikre, at lønninger udvikler sig i tråd med produktiviteten.

Malta anbefales:

- 1) efter korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud, at sikre en strukturel tilpasning på 0,6 pct. af BNP mod det mellemfristede mål (MTO) i 2015 og 2016;
- 2) at forbedre basale færdigheder og fortsat reducere frafaldet i grundskolen ved at fremme den løbende faglige udvikling af lærerne;
- 3) at fremskynde forhøjelsen af den lovbestemte pensionsalder og knytte denne til den forventede levetid;
- 4) at forbedre adgangen til finansieringsmulighederne for små virksomheder.

Nederlandene anbefales:

- 1) at omprioritere offentlige udgifter mhp. at fremme investeringer i forskning og udvikling og sikre rammebetingelser, der understøtter private investeringer i forskning og udvikling mhp. at øge vækstpotentialet;
- 2) at fremskynde nedtrapningen af skattefradraget for boliglån; at tilvejebringe en mere markedsorienteret prismekanisme på lejemarkedet;
- 3) at reducere omfanget af bidrag til pensionssystemet for personer i de tidlige år af arbejdslivet.

Polen anbefales:

- 1) efter korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud, at sikre en strukturel tilpasning på 0,5 pct. af BNP mod det mellemfristede mål (MTO) i 2015 og 2016; at etablere et uafhængigt finanspolitisk råd; at begrænse anvendelsen af reducerede momssatser;
- 2) at påbegynde en udligning af forskelle på pensionsordningerne mellem landmænd samt minearbejdere og andre arbejdere; at oprette et system til at registrere landmænds indkomst;
- 3) at reducere den høje anvendelse af midlertidige kontrakter på arbejdsmarkedet;
- 4) at fjerne barrierer for investeringer i jernbaneprojekter.

Portugal anbefales:

- 1) at sikre en holdbar tilpasning af det uforholdsmæssigt store underskud inden henstillingens frist i 2015; at opnå en strukturel tilpasning på 0,6 pct. af BNP mod det mellemfristede mål (MTO) i 2016; at styrke lovgivning mhp. at kontrollere offentlige udgifter; at forbedre den mellemfristede holdbarhed af pensionssystemet; at sikre den finansielle holdbarhed af statsejede selskaber; at forbedre skatteopkrævningen og effektiviteten af skatteadministrationen;
- 2) at fremme sammenhængen mellem lønninger og produktivitet i samarbejde med sociale parter; at sikre at udviklingen i minimumslønningerne er konsistent med målet om at fremme beskæftigelse og konkurrenceevne;
- 3) at forbedre offentlig arbejdsformidling særligt for ikke-registrerede unge; at sikre effektiv aktivering af modtagere af sociale ydelser;
- 4) at tage tiltag mhp. at reducere virksomhedsgæld: at adressere virksomhedernes misligholdte låneforpligtelser overfor bankerne og at reducere virksomhedernes gældsbias; forbedre effektiviteten af gældssaneringsværktøjer til levedygtige virksomheder.
- 5) at øge gennemsigtigheden ved udbud af kontrakter i transportsektoren og i forbindelse med offentlig-private partnerskaber på lokalt og regionalt niveau.

Rumænien anbefales:

- 1) at anvende alle nødvendige midler for at afvikle det igangværende låneprogram;
- 2) at begrænse afvigelsen fra det mellemfristede mål (MTO) i 2015 til maksimalt 0,25 pct. af BNP og vende tilbage til det mellemfristede mål (MTO) i 2016; at implementere skatteopkrævningsstrategien, bekæmpe ikke-registeret arbejde og fremskynde harmoniseringen af pensionsalderen for mænd og kvinder;
- 3) at styrke den aktive arbejdsmarkedspolitik i særdeleshed mhp. beskæftigelse af unge og langtidsledige; at sætte klare retningslinjer for fastsættelse af minimumslønninger i samarbejde med sociale parter; at introducere en minimumsløn; at øge adgang til og kvalitet af undervisning og pasning af mindre børn særligt romaer; at reducere frafald i skolerne; at forfølge den nationale sundhedsstrategi 2014-2020 for at adressere problemer med lav tilgængelighed, manglende finansiering og ineffektive ressourcer;
- 4) at vedtage den planlagte lov vedr. drift af statsejede selskaber.

Slovakiet anbefales:

- 1) at øge omkostningseffektiviteten i sundhedssektoren blandt andet ved at forbedre hospitalsledelsen og styrke den primære sundhedspleje; at forbedre skatteopkrævnningen;
- 2) at nedbringe langtidsledighed ved at introducere aktiveringskrav, efteruddannelse og opkvalificering; at øge incitamenterne for kvinder til at forblive i eller returnere til beskæftigelse ved at forbedre udbuddet af børnepasningstilbud;
- 3) at forbedre uddannelsen af lærere og attraktiviteten af lærerhvervet mhp. at dæmme op for forringelsen af uddannelsesresultater; at øge undervisningsdeltagelsen blandt romabørn;
- 4) at fremme investeringer i infrastruktur ved at ensrette de administrative procedurer for ret til jordanvendelse og byggetilladelser; at øge konkurrencen i offentlige udbud og forbedre kontrollen af offentlige indkøb.

Slovenien anbefales:

- 1) at sikre en holdbar korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud inden henstillingens frist i 2015 og sikre en strukturel tilpasning på 0,6 pct. mod det mellemfristede mål (MTO) i 2016; at vedtage og implementere en national budgetregel; at fremme langsigtede reformer af pensionssystemet; ved udgangen af 2015 at have vedtaget en sundheds- og ældreplejereform;
- 2) at revurdere lønfastsættelsesmekanismerne i samarbejde med sociale parter; at højne arbejdsmarkedsparathed blandt ældre arbejdere og personer, der har få færdigheder; at bekæmpe langtidsledighed og sørge for tilstrækkelige incitamentter til at forlænge arbejdslivet;
- 3) at nedbringe andelen af misligholdte lån i bankerne; at forbedre bankernes muligheder for overvågning og kontrol af kreditrisiko; at forsætte omstruktureringen i banksektoren og sikre en effektiv drift af det offentlige selskab for omstrukturering og afvikling af banker; at forbedre adgangen til finansiering for SMV'er; at vedtage en strategi for det statslige selskab for drift af statslig virksomhed;
- 4) at sikre at de reformer, som er vedtaget mhp. at forbedre effektiviteten af den civile retsproces, reducerer sagsforløbets længde.

Spanien anbefales:

- 1) at sikre en holdbar korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud inden henstillingens frist i 2016 ved at gennemføre strukturelle tiltag i 2015 og 2016; at styrke gennemsigtighed og troværdighed ved regionale myndigheders brug af offentlige midler; at forbedre omkostningseffektiviteten i sundhedssektoren og rationalisere hospitalernes udgifter til medicin;
- 2) at færdiggøre reformen af sparekassesektoren bl.a. vha. lovmæssige tiltag og færdiggøre omstrukturering og privatisering af statsejede sparekasser;
- 3) at fremme sammenhængen mellem lønninger og produktivitet i samarbejde med sociale parter og under hensyntagen økonomisk udvikling på tværs af

regioner, sektorer og virksomheder; at forbedre kvalitet og effektivitet af vejledning i forbindelse med jobsøgning bl.a. mhp. at nedbringe ungdomsarbejdsløshed; at strømline minimumslønninger og sociale ydelser og fremme regional mobilitet;

- 4) at fjerne vækstbarrierer for virksomheder; at implementere vedtagne reformer af regulerede erhverv; at fremskynde implementering af loven om et indre marked i Spanien.

Storbritannien anbefales:

- 1) at gennemføre tilstrækkelige finanspolitiske tiltag under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud og bestræbe sig på at tilpasse underskuddet på holdbar vis inden henstillingens frist i 2016-2017;
- 2) at øge boligudbuddet blandt andet ved at implementere reformer af den nationale byggeplanlægningsramme;
- 3) at adressere kvalifikationsflaskehalse ved at øge arbejdsgivernes interesse i at udbyde flere lærepladser; at reducere antallet af unge med begrænsede basale færdigheder; yderligere at forbedre adgangen til prisvenlig kvalitets fuldtidsbørnepasning.

Sverige anbefales:

- 1) at adressere stigningen i husholdningernes gæld ved at justere finanspolitiske incitamenter særligt ved gradvist at begrænset skattefradraget for rentebetalinger på boliglån eller ved at hæve den løbende ejendomsbeskatning og ved at øge afdragsraten på boliglån; at ensarte regler og fremme konkurrencen i byggesektoren mhp. at afhjælpe underudbuddet af boliger.

Tjekkiet anbefales:

- 1) at sikre en strukturel tilpasning på 0,5 pct. af BNP i 2016; at forbedre omkostningseffektiviteten og driften i sundhedssektoren;
- 2) at bekæmpe skattesvig, forenkle skattesystemet og implementere anti-korrupsionsstrategien; at øge gennemsigtigheden og effektiviteten af offentlige indkøbsprocedurer særligt ved at etablere et centralt register for offentlige kontrakter;
- 3) at reducere den høje indkomstbeskatning af lavtlønnede ved at flytte skatten til andre områder; fortsat øge adgangen til børnepasning til overkommelige priser;
- 4) at implementere reformen for videreuddannelse; at sikre tilstrækkelig efteruddannelse af lærere, støtte udfordrede skoler, og øge deltagelsen af dårligt stillede børn, herunder romaer.

Tyskland anbefales:

- 1) at anvende det finanspolitiske råderum til at fremme offentlige investeringer i infrastruktur, uddannelse og forskning; at forbedre effektiviteten af skattesystemet mhp. at fremme private investeringer; at forbedre strukturen af de finanspolitiske relationer mellem staten, delstaterne og kommunerne særligt for at sikre tilstrækkelige offentlige investeringer på alle niveauer;
- 2) at øge incitamentet til senere tilbagetrækning; at reducere høje indkomstskatter, særligt for lavtlønnede; at revidere beskatningen af deltidsarbejde for at lette overgangen til andre typer af beskæftigelse.
- 3) at tage tiltag for at fremme konkurrencen i servicesektoren, særligt i de regulerede erhverv; at fjerne de resterende barrierer for konkurrence på jernbanemarkederne.

Ungarn anbefales:

- 1) at sikre en strukturel tilpasning på 0,5 pct. af BNP mod det mellemfristede mål (MTO) i 2015 og på 0,6 pct. af BNP i 2016;
- 2) at gennemføre tiltag mhp. at genoprette normal långivning i realøkonomien; at mindske risikoen ved øget statsligt ejerskab i banksektoren.

- 3) at reducere konkurrenceforvridende sektorspecifik beskatning; at fjerne barrierer i servicesektoren; at reducere skatten for lavtlønnede; fortsat at bekæmpe skattesvig, reducere omkostninger forbundet ved efterlevelse af regulering og styrke skatteopkrævningen; at øge konkurrence og gennemsigtighed i offentlige indkøb og fortsat at reducere korruption.
- 4) at omlægge ressourcer allokeret til offentlig aktivering på det private arbejdsmarked; forbedre tilstrækkelighed og dækning af sociale ydelser;
- 5) at øge undervisningsdeltagelsen blandt dårligt stillede grupper, særligt romaer, og forbedre den tilbudte støtte til disse grupper gennem målrettet undervisning; at lette overgang mellem forskellige uddannelsesstrin og arbejdsmarkedet og forbedre oplæringsmuligheder.

Østrig anbefales:

- 1) at undgå afvigelse fra de mellemfristede mål (MTO) i 2015 og 2016; at sikre budgetneutralitet af skattereformen, der har til formål at reducere indkomstskattetrykket; at strømline de budgetmæssige relationer mellem de forskellige forvaltningslag; at forbedre den langsigtede holdbarhed af pensionsystemet særligt ved at harmonisere pensionsalderen for mænd og kvinder og sikre sammenhæng mellem pensionsalderen og forventet levetid;
- 2) at øge arbejdsmarkedsdeltagelsen for ældre arbejdere og kvinder ved at forbedre udbuddet af børnepasning og langsigtet ældreplejeservice; at forbedre de uddannelsesmæssige resultater blandt dårligt stillede unge;
- 3) at fjerne væsentlige barrierer for serviceudbydere og for etablering af visse typer af virksomheder;
- 4) adressere de potentielle sårbarheder i den finansielle sektor i forhold til udenlandsk eksponering og utilstrækkelig kvalitet af aktiver;

Euroområdet anbefales:

- 1) at gøre det til en politisk prioritet at fremme strukturreformer, der reducerer intern og ekstern gæld og fremmer investeringer; løbende at vurdere reformudviklingen i medlemslande med alvorlige makroøkonomiske ubalancer; i foråret 2016 at tage beslutning om opfølgningen på den koordinerede drøftelse om at reducere skatteken på arbejde og reformere servicesektoren;
- 2) at koordinere finanspolitikken i eurolandene så den overordnede finanspolitiske position i euroområdet afspejler holdbarhedsrisici og konjunkturforskeligheder; i foråret 2016 at have afholdt en tematisk diskussion af kvalitetsforbedringer og holdbarhed af offentlige finanser og af at sikre mere vækstvenlige skattesystemer; at overvåge og vurdere funktionaliteten af de nyligt forstærkede nationale finanspolitiske rammer;
- 3) at sikre færdiggørelsen af opfølgningen på ECB's sundhedstjek af de europæiske banker (Comprehensive Assessment), implementeringen af direktivet om genopretning og afvikling af banker og fuldendelse af ratificeringen af den mellemstatslige aftale om den fælles afviklingsfond og gøre fonden fuldt operationel fra januar 2016; fremme markedsbaseret finansiering mhp. at forbedre adgangen til finansiering for SMV'er samt udvikle alternative finansieringskilder; at tilskynde reformer af rammerne for konkursbehandling;
- 4) at fortsætte arbejdet med videreudvikling af den Økonomiske og Monetære Union og bidrage til at forbedre rammen for det økonomiske samarbejde.

ECOFIN drøfter den 19. juni rådsudtalelser og landeanbefalinger om økonomisk politik, finansielle forhold m.v. Beskæftigelsesrådet (EPSCO) drøfter den 18. juni landeanbefalingerne om beskæftigelse. Det Europæiske Råd ventes at tilslutte sig landeanbefalingerne den 25.-26. juni mhp. endelig formel vedtagelse på ECOFIN den 14. juli.

Hjemmelsgrundlag

Vedtagelse af landespecifikke anbefalinger har hjemmel i traktatens artikel 121 stk. 2 og artikel 148, stk. 4. For så vidt angår anbefalinger på baggrund af processen vedr.

makroøkonomiske ubalancer, har dette endvidere hjemmel i forordning 1176/2011. Vedtagelse af udtalelse om stabilitets- og konvergensprogrammer har hjemmel i Stabilitets- og Vækstpagtens forordning 1466/97 som senest ændret ved forordning 1175/2011.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har offentliggjort tre rapporter vedr. det europæiske semester. Rapporterne omhandler hhv. den årlige vækstundersøgelse 2015, sociale og beskæftigelsesmæssige aspekter i vækstundersøgelsen 2015 samt forvaltning af det indre marked i regi af det europæiske semester. Europa-Parlamentet skal ikke høres om landeanbefalingerne.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det europæiske semester og landenes efterfølgende implementering af national økonomisk politik i lyset af Rådets anbefalinger på baggrund af medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer vil kunne bidrage til sikring af sunde og holdbare offentlige finanser samt velfungerende økonomier i landene og generelt understøtte vækst og beskæftigelse i EU og i Danmark.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om landeanbefalingerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Øvrige sager relateret til det europæiske semester, særligt sagerne om Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2015 og varslingsrapporten under makroubalanceproceduren for 2015 samt rådskonklusioner vedr. Kommissionens landerapporter, blev senest forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN hhv. den 17. februar og den 12. Maj 2015.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side noterer man sig Kommissionens udkast til Rådets udtalelser og anbefalinger til Danmark. Fra dansk side har man ikke bedt om ændringer, men alene en uddybning fsva. anbefalingen om styrkelse af produktiviteten.

Fra dansk side kan man tage Kommissionens udkast til Rådets udtalelser og anbefalinger til de øvrige EU-lande til efterretning og tilslutte sig den enighed, som måtte kunne opnås i Rådet på dette grundlag.

Andre landes holdning

EU-landene ventes generelt at kunne støtte Kommissionens udkast til Rådets udtalelser og anbefalinger til landenes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

Dagsordenspunkt 12: Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten

KOM(2015) 242, 243, 244, 245 og 246

Resumé

Forslag om ophævelse af henstillinger til Malta og Polen

Kommissionen har forud for det kommende ECOFIN fremsat forslag om ophævelse af henstillinger for to lande, som har korrigeret deres uforholdsmæssigt store underskud. Det drejer sig om Malta, som havde frist i 2014, og Polen, som har frist i 2015.

Forslag om tildeling af revideret henstilling til UK

Kommissionen har udarbejdet en rapport om UK's efterlevelse af deres henstilling med frist i budgetåret 2014-15 (1. april 2014 til 31. marts 2015). I rapporten vurderer Kommissionen, at UK ikke har bragt det offentlige underskud under 3 pct. til fristen og heller ikke har gennemført tilstrækkelige strukturelle finanspolitiske tiltag mhp. at nedbringe underskuddet. På den baggrund fremsætter Kommissionen forslag om en beslutning om mangel på virkningsfulde foranstaltninger, dvs. utilstrækkelig efterlevelse af henstillingen. Samtidig fremsættes forslag om en revideret henstilling med nye strammingskrav og frist for at bringe det offentlige underskud under grænsen på 3 pct. af BNP i budgetåret 2016-17.

Kommissionens rapport om Finland

Kommissionen har udarbejdet en rapport om Finland, som ikke på nuværende tidspunkt har en henstilling, men som er i fare for at overskride Stabilitets- og Vækstpagtens regler om uforholdsmæssigt store underskud. Kommissionen vil vente med yderligere skridt i proceduren, til man har foretaget en vurdering af de finanspolitiske planer, som Finlands nyvalgte regering har indsendt primo juni.

Baggrund

Kommissionen har forud for det kommende ECOFIN fremsat forslag om håndtering af de igangværende procedurer for uforholdsmæssigt store underskud for Malta, Polen og UK. Kommissionen har desuden udarbejdet en rapport om Finland, som ikke på nuværende tidspunkt har en henstilling, men som er i fare for at overskride Stabilitets- og Vækstpagtens regler om uforholdsmæssigt store underskud.

Indhold

Kommissionen har stillet forslag om ophævelse af henstillingerne for Malta og Polen.

Ifølge Stabilitets- og Vækstpagten kan en henstilling ophæves, hvis underskuddet er bragt holdbart under grænsen på 3 pct. af BNP – dvs. at det faktiske observerede underskud er bragt under 3 pct. af BNP til fristen, og det skønnes at forblive under grænsen i hele prognoseperioden – og gældsreglen (som indebærer, at den del af gælden, der overstiger 60 pct. af BNP, i gennemsnit skal nedbringes med 1/20 per år opgjort over en periode på tre år) samtidig ventes overholdt fremadrettet.

Malta – Ophævelse af henstilling

Malta modtog i 2013 en henstilling under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud, efter at landet i 2012 overtrådte Stabilitets- og Vækstpagtens grænse på 3 pct. af BNP for det offentlige underskud og samtidig ikke overholdt Pagtens gældsregel, som indebærer et krav om tilstrækkelig nedbringelse af gæld over 60 pct. af BNP. Henstillingen har frist i 2014.

Både Kommissionens forårsprognose og Maltas stabilitetsprogram peger på, at kravene for ophævelse af henstillingen er opfyldt, idet underskuddet er bragt holdbart

under 3 pct. af BNP til fristen og gældsreglen ventes overholdt. På den baggrund har Kommissionen fremsat forslag om at ophæve Maltas henstilling.

Tabel 1 - Kommissionens skøn for Maltas offentlige finanser

	2012	2013	2014	2015	2016
Underskud (Pct. af BNP)	3,6	2,6	2,1	1,8	1,5
Struktursaldo (Pct. af BNP)	-3,9	-2,6	-2,6	-2,1	-1,6
Gæld (Pct. af BNP)	67,4	69,2	68,0	67,2	65,4

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2015

Polen – Ophævelse af henstilling

Polen modtog i 2009, på baggrund af et offentligt underskud der oversteg grænsen på 3 pct. af BNP, en henstilling om at bringe det offentlige underskud holdbart under 3 pct. af BNP senest i 2012. Henstillingen er siden blevet revideret og forlænget to gange. Den nuværende reviderede henstilling fra 2014 har frist i 2015.

Polen havde et underskud på 3,2 pct. af BNP i 2014. Hvis der, i overensstemmelse med reglerne, korrigeres for omkostninger relateret til en tidligere gennemført pensionsreform, udgør underskuddet dog kun 2,8 pct. af BNP. Underskuddet ventes reduceret yderligere i de kommende år. Polens underskud vurderes på den baggrund at være bragt holdbart under 3 pct. af BNP - et år før fristen. Samtidig ventes Polens gæld at forblive under 60 pct. af BNP, og gældsreglen er således overholdt. Polen opfylder dermed Pagtens krav til ophævelse, og Kommissionen har derfor fremsat forslag om at ophæve Polens henstilling.

Tabel 2 - Kommissionens skøn for Polens offentlige finanser

	2014	2015	2016
Underskud (Pct. af BNP)	3,2*	2,8	2,6
Struktursaldo (Pct. af BNP)	-2,7	-2,5	-2,3
Gæld (Pct. af BNP)	50,1	50,9	50,8

Anm.: *Underskuddet i 2014 udgør 2,8 pct. af BNP efter korrektion for udgifter til en pensionsreform

Kilde: Kommissionens forårsprognose 2015

UK - mangel på virkningsfulde foranstaltninger og tildeling af revideret henstilling

UK modtog i 2008, på baggrund af en planlagt overskridelse af grænsen på 3 pct. af BNP for det offentlige underskud, en henstilling om at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP senest i budgetåret 2009-10. I 2009 konkluderede Kommissionen og Rådet, at UK ikke havde gennemført tilstrækkelige tiltag mhp. at nedbringe underskuddet. UK blev efterfølgende tildelt en revideret henstilling af Rådet (den nuværende) med frist for at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP i budgetåret 2014-15. Henstillingen indebærer, udover kravet om at nedbringe den faktiske saldo, også krav om at gennemføre strukturelle budgetforbedringer 1¼ pct. af BNP årligt.

De seneste tal viser, at UK havde et underskud på 5,2 pct. af BNP i budgetåret 2014-15, og det står dermed klart, at det faktiske underskud ikke er nedbragt tilstrækkeligt til fristen. Konjunkturerne kan have stor indvirkning på det faktiske underskuds størrelse, og Kommissionen skal derfor, i henhold til reglerne, undersøge om UK har gennemført de krævede strukturelle budgetforbedringer. Kommissionens analyse viser, at UK i løbet af henstillingsperioden gennemsnitligt har forbedret struktursaldoen med 1,1 pct. af BNP årligt⁷ – betydeligt mindre end henstillingens krav på 1¼ pct. af BNP - og en samlet vurdering af UK's finanspolitiske tiltag bekræfter, at UK ikke har leveret de nødvendige stramninger.

⁷ Tallet er korrigeret for ændringer i strukturelle faktorer og stemmer derfor ikke overens med tabel 3.

Kommissionen har på grundlag af sin analyse fremsat forslag til Rådet om en beslutning om mangel på virkningsfulde foranstaltninger. Da UK ikke er et euroland, er det dog ikke muligt at optrappe proceduren for uforholdsmæssigt store underskud⁸.

Kommissionen fremsætter samtidig forslag til Rådet om tildeling af en revideret henstilling, der forlænger UK's frist for at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP med to år til budgetåret 2016-17. Den reviderede henstilling indebærer krav om at gennemføre årlige strukturelle stramninger svarende til ½ pct. af BNP i budgetåret 2015-16 og 1,1 pct. af BNP i 2016-17. Desuden anbefales UK at hæve den offentlige pensionsalder og gennemføre strukturelle reformer på linje med de landespecifikke anbefalinger.

Tabel 3 – UK's offentlige finanser under henstillingen og mål under den reviderede henstilling (markeret med gråt)

	2009-10	2010-11	2011-12	2012-13	2013-14	2014-15	2015-16	2016-17
Underskud (Pct. af BNP)	10,9	9,1	7,7	7,6	5,8	5,2	4,1	2,7
Struktursaldo (Pct. af BNP)	-8,0	-7,0	-5,9	-5,9	-4,6	-4,7	-4,2	-3,2
Strukturel stramning (Pct. af BNP)	-2,2	1,0	1,1	0,0	1,3	-0,1	0,5	1,1

*Kilde: Kommissionens arbejdsrapport om UK, SWD(2015) 112
Anm.: Afrunding medfører, at nogle decimaler ikke stemmer*

Finland – Kommissionens rapport

De reviderede tal for Finland for 2014 viser, at underskuddet udgjorde 3,2 pct. af BNP (mod en tidligere forventning om 2,7 pct. af BNP) og dermed overskred Stabilitets- og Vækstpagtens 3 pct.-grænse. Kommissionens forårsprognose, samt Finlands eget stabilitetsprogram (begge er, grundet det finske valg, baseret på en mekanisk frem-skrivning), peger på, at underskuddet forbliver over 3 pct. af BNP i 2015 og 2016. Der gives som udgangspunkt ikke en henstilling, hvis underskuddet er *tæt på* grænsen (i praksis vil det sige højst 3,5 pct. af BNP) og samtidig er midlertidigt (i praksis maks. ét år). Kommissionen vurderer, at underskuddet er *tæt på* grænsen i alle årene, men ikke *midlertidigt*, idet det strækker sig over flere år. Kommissionens vurdering er på den baggrund, at *Finland ikke overholder underskudsreglen*.

Finlands bruttogæld er steget betydeligt de seneste år og ventes at overskride grænsen på 60 pct. af BNP i år og næste år. Overskridelsen i 2015 kan forklares af de ugunstige konjunkturer og gæld, der er blevet optaget for at yde finansiel assistance til andre eurolande, i 2016 overskrides grænsen dog selv om der korrigeres for nævnte faktorer. Kommissionens vurdering er på den baggrund, at *Finland ikke overholder gældsreglen*.

Kommissionen vil vente med yderligere skridt i proceduren, til man har foretaget en vurdering af de finanspolitiske planer, som den nye finske regering har indsendt primo juni. ECOFIN skal derfor ikke tage stilling til en henstilling til Finland ved det kommende ECOFIN.

Tabel 4 - Kommissionens skøn for Finlands offentlige finanser

	2014	2015	2016
Underskud (Pct. af BNP)	3,2	3,3	3,2
Gæld (Pct. af BNP)	59,3	62,6	64,8
Gæld – Konjunkturkorrigeret (Pct. af BNP)	57,1	56,9	61,3

Kilde: Kommissionens rapport om Finland, COM(2015) 246

⁸ UK har desuden et forbehold, der undtager landet fra traktatens artikel 126(1) om, at "medlemsstaterne skal undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud". I stedet skal UK "bestræbe sig på at undgå et uforholdsmæssigt stort offentligt underskud".

Hjemmelsgrundlag

EU's procedure for uforholdsmæssigt store underskud har hjemmel i Traktatens artikel 126.

For så vidt angår beslutninger vedr. eurolande (herunder Malta og Finland) vedtages disse af Rådet med kvalificeret flertal blandt eurolandene på nær det pågældende land, jf. Traktatens artikel 136. Finanspagten indførte desuden, at beslutninger omhandlende eurolande, som overtræder *underskudsreglen*, vedtages med *omvendt* kvalificeret flertal (dvs. at Kommissionens forslag vedtages, medmindre et kvalificeret flertal blandt eurolandene stemmer imod). Det land, som beslutningen vedrører, har aldrig selv stemmeret.

Beslutninger vedr. ikke-eurolande (herunder Polen og UK) vedtages med kvalificeret flertal blandt alle EU-lande, undtagen det land, som beslutningen vedrører.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ingen konsekvenser for dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ingen statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sikring af sunde og holdbare offentlige finanser i EU-landene generelt, herunder efterlevelse af landenes henstillinger og dermed lavere underskud, gæld og renter, vil understøtte vækst og beskæftigelse i EU og i Danmark.

Andre EU-landes konsolidering af de offentlige finanser har positive effekter på den langsigtede samlede økonomiske udvikling i Europa, herunder tilliden til finanspolitikken.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sager under dagsordenspunktet *Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten* er løbende forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN-møderne. De aktuelle sager er alle indledt og behandlet i perioden 2008-15.

Holdning

Fra dansk side lægger man generelt vægt på, at EU-landene lever op til EU's fælles regler om finanspolitik, herunder at landene efterlever deres konkrete henstillinger,

således at der sikres en sund økonomisk udvikling i de enkelte lande og i EU som helhed, og der forhindres en ny eskalering af gældskrisen.

Fra dansk side støtter man Kommissionens forslag vedr. de pågældende landes underskudsprocedurer (om end Danmark kun har stemmeret vedr. beslutningerne for Polen og UK).

Specifikt støttes det, at Malta og Polens henstillinger ophæves, at det vedtages, at UK ikke har gennemført tilstrækkelige finanspolitiske tiltag mhp. nedbringelse af det uforholdsmæssigt store underskud, samt at UK tildeles en revideret henstilling med frist for at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP senest i budgetåret 2016-17.

Fra dansk side støttes det desuden, at man først træffer en endelig beslutning om Finland, efter Kommissionen har vurderet den nyvalgte finske regerings finanspolitiske planer.

Dagordenspunkt 13: Forslag til forordning om strukturelle foranstaltninger til forbedring af modstandsdygtigheden i kreditinstitutter i EU

KOM (2014) 43

Resumé

Kommissionen fremsatte i januar 2014 forslag til forordning om strukturelle foranstaltninger til forbedring af modstandsdygtigheden i kreditinstitutter (bankstruktur-forordningen – Banking Structural Reform (BSR)). Forslaget har til formål at reducere de systemiske risici, der følger af de stadig større, mere komplekse og forbundne finansielle koncerner.

Kommissionens forslag omfatter de største kreditinstitutter i EU. Forslaget indebærer et generelt forbud mod egenhandel, dvs. et forbud mod handel for egenbeholdningen uden sammenhæng til kundeaktivitet ("proprietary trading"). Forslaget indebærer derudover krav om adskillelse af nogle af disse kreditinstitutters andre handelsaktiviteter (andre end egenhandel og altså ikke med relation til en kunde) fra deres kernebankforretning (dvs. den del af instituttet som modtager indlån og foretager udlån m.v.) til en separat handelsenhed, hvis instituttets handelsaktiviteter overstiger et givent niveau.

I løbet af forhandlingerne har forslaget markant ændret form, og formandskabets kompromisforslag adskiller sig således på centrale punkter fra Kommissionens forslag. Kompromisforslaget indebærer bl.a., at egenhandel mere klart afgrænses og ikke længere forbydes, men alene skal adskilles til en separat handelsenhed. Kompromisforslaget fastholder, at også andre handelsaktiviteter end egenhandel skal kunne adskilles fra de omfattede institutters kernebankforretning til en separat handelsenhed.. Men der gives betydeligt større diskretion til tilsynsmyndigheden i forhold til at vurdere, i hvor høj grad handelsaktiviteterne udgør en risiko for den finansielle stabilitet og derfor skal adskilles. Desuden udvides tilsynsbeføjelserne til andet end adskillelse af visse handelsaktiviteter mhp. at håndtere sådanne risici, herunder beføjelser til at stille øgede kapitalkrav. Finans-tilsynet har allerede i dag under visse betingelser, f.eks. knyttet til et kreditinstituts kompleksitet eller hvis instituttet er i krise, mulighed for at kræve visse dele af et kreditinstitut adskilt fra resten af instituttet.

På den baggrund forventes forslaget ikke at få væsentlige konsekvenser for den danske finansielle sektor som helhed. Fra dansk side kan man støtte et kompromis i Rådet på basis af formandskabets forslag, som vurderes i tilstrækkelig grad at imødekomme de bekymringer, som man fra dansk side har haft vedr. Kommissionens forslag.

Rådet ventes på ECOFIN den 19. juni 2015 eller i den nærmeste fremtid at nå til enighed om forslaget. Herefter vil forhandlingerne med Europa-Parlamentet kunne indledes.

Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat af 14. april 2014 om Kommissionens forslag oversendt til Folketingets Europaudvalg.

Baggrund

Kommissionen fremsatte den 29. januar 2014 forslag til forordning om strukturelle foranstaltninger til forbedring af robustheden af kreditinstitutter i EU (bankstrukturforordningen).

Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsområde (TEUF) artikel 114, stk. 1. Forslaget skal forhandles mellem Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Bankstrukturforordningen følger op på den såkaldte Liikanen-ekspertgruppes rapport fra november 2012. Forslaget har til formål at reducere de systemiske risici, der følger af de

stadig større, mere komplekse og forbundne finansielle koncerner. Samtidig er forslaget et forsøg på at sikre harmonisering i EU i lyset af, at en række EU-lande (Storbritannien, Tyskland, Frankrig og Belgien) har taget skridt i retning af forskellige nationale versioner af bankstrukturreformer. USA har ligeledes indført en bankstrukturreform i form af den såkaldte *Volcker Rule*, der forbyder egenhandel-aktiviteter.

Formål og indhold

Kommissionens forslag omfatter de største kreditinstitutter i EU og indeholder forbud mod at foretage handel med finansielle instrumenter for instituttets egenkapital eller lånte penge (seniorgæld) uden relation til en kunde (egenhandel), samt regler om adskillelse af nogle andre handelsaktiviteter (dvs. handel med finansielle instrumenter såsom aktier, obligationer og derivater eller lign. andet end egenhandel) fra kernebankforretningen (herunder indlån og kreditgivning til husholdninger og små og mellemstore virksomheder) til en separat handelsenhed.

Formålet med bestemmelserne er at reducere de systemiske risici (risici for finansiell ustabilitet m.v.), der følger af de stadig større, mere komplekse og forbundne finansielle koncerner.

Anvendelsesområde

Ifølge Kommissionens oprindelige forslag finder reglerne anvendelse for kreditinstitutter, som er etableret i EU, for EU-motherselskaber hvor et af koncernselskaberne er et kernekreditinstitut, og for EU-filialer af kreditinstitutter etableret i tredjelande, der enten:

- Er udpeget som globalt systemisk vigtige institutioner (G-SIFI'er), eller
- På konsolideret niveau overstiger følgende tærskler inden for 3 på hinanden følgende år:
 - Samlede aktiver (balance) på over 30 mia. euro (ca. 225 mia. kr.), eller
 - Samlede handelsaktiviteter over 70 mia. euro (ca. 525 mia. kr.), eller udgør mere end 10 pct. af de samlede aktiver.

Kommissionen anslår, at forslaget vil omfatte ca. 30 institutter i EU, herunder forventet Danske Bank samt den svenske Nordea-koncern.

Kommissionen får kompetence til bl.a. at vedtage delegerede retsakter (bindende tekniske standarder) vedr. den nærmere beregning af handelsaktiviteterne, herunder hvordan aktiver og forpligtelser indgår i beregningen efter udkast til tekniske standarder fra den europæiske banktilsynsmyndighed (European Banking Authority - EBA). De omfattede kreditinstitutter skal rapportere denne beregning af handelsaktiviteter på årlig basis til tilsynsmyndighederne.

Formandskabets kompromisforslag ændrer ikke grundlæggende ved anvendelsesområdet som foreslået af Kommissionen. Dog indføres en undtagelse for koncerner, der på konsolideret niveau har indskud mindre end 35 mia. euro. (ca. 260 mia. kr.) eller under 3 pct. af instituttets samlede aktiver. Undtagelsen er indført ud fra et proportionalitetshensyn.

Formandskabets forslag fastslår desuden, at Kommissionen i en revisionsklausul skal overveje at undtage finansielle instrumenter, der benyttes som led i opbygningen af en likviditetsreserve i henhold til LCR-kravet⁹, fx danske realkreditobligationer.

Forbud mod egenhandel

⁹ LCR-kravet, der indføres per 1. oktober 2015 og indføres gradvist, indebærer, at finansielle institutter skal holde en vis beholdning af likvide aktiver til at modgå likviditetsrisici, således at instituttet er bedre rustet i periode med finansiell ustabilitet. En sådan beholdning vil være placeret i handelsbogen og vil således umiddelbart udgøre en del af et instituts handelsaktivitet.

I Kommissionens oprindelige forslag lægges op til et generelt forbud mod egenhandel ("proprietary trading") for de omfattede kreditinstitutter.

Egenhandel defineres i Kommissionens forslag som brug af instituttets egenkapital (aktiekapital m.v.) eller lånte penge (seniorgæld) til at indgå i en handel med finansielle instrumenter, fx aktier, obligationer og derivater, udelukkende med det formål at skabe egen profit for kreditinstituttet, hvor der ikke kan siges at være sammenhæng til aktuel eller forventet kundeaktivitet, og hvor handlen samtidig sker via afdelinger eller individuelle handlende i det pågældende kreditinstitut, som har specialiseret sig i at skabe fortjeneste på den måde.

Kommissionens forslag indebærer et generelt forbud mod egenhandel, selv hvis dette måtte foregå i en separat handelsenhed, jf. nedenfor.

For at det ikke skal være muligt at omgå forbuddet mod handel for egen beholdning foreslår Kommissionen, at de omfattede kreditinstitutter ikke må have ejerskabsinteresser i eller være eksponeret over for såkaldt gearede alternative investeringsfonde (herunder hedgefonde) eller eje aktier eller besidde stemmerettigheder i virksomheder, der handler for egenbeholdning. Omfattede institutter må ligeledes ikke investere i derivater (finansielle afledte produkter), der er knyttet til gearede alternative fonde.

Formandskabets kompromisforslag ændrer Kommissionens oprindelige forslag på en række centrale punkter.

Først og fremmest ændres forslaget således, at der ikke længere er et generelt forbud mod egenhandel, som foreslået af Kommissionen. Kompromisforslaget indebærer alene et krav om, at egenhandel skal udskilles til en separat *handelsenhed*, der er adskilt fra *kerne kreditinstituttet* (dvs. et institut, som modsat handelsenheden modtager indlån, der er omfattet af indskydergarantiordninger, og foretager udlån).

Konsekvensen er således, at kernekreditinstitutter ikke må foretage egenhandel, mens der ikke er noget til hinder for, at egenhandel foregår i en adskilt handelsenhed, eftersom denne ikke tager imod indskud fra kunderne, og der derfor ikke er behov for "indhegning".

For at tilsynsmyndigheden kan vurdere, hvorvidt nogle af instituttets handelsaktiviteter udgør egenhandel, underlægges institutterne en række rapporteringskrav. Ligeledes oplystes en række principper, som institutterne skal leve op til, for at nogle af deres handelsaktiviteter ikke udgør egenhandel (principperne uddybes i næste afsnit).

Kompromisforslaget udvider definitionen af egenhandel således, at det ikke længere er en betingelse, at egenhandel sker via afdelinger eller individuelle handlende, som har specialiseret sig i denne form for aktivitet.

Til gengæld definerer kompromisforslaget en række aktiviteter, som ikke udgør egenhandel og derfor gerne fortsat må foretages af et kernekreditinstitut (med mindre de ifm. vurderingen af handelsaktiviteter vurderes at udgøre en risici for den finansielle stabilitet og derfor skal adskilles fra kernekreditinstituttet, jf. nedenfor). Det drejer sig bl.a. om:

- Market making-aktiviteter¹⁰,
- Ydelse af finansiering, risikoafdækning og investeringservices til kunder,
- Afdækning af instituttets egne risici,
- Sund og forsigtig forvaltning af aktiverne, herunder for at leve op til EU's likviditetskrav (LCR),

¹⁰ Market making-funktionen omfatter et kreditinstituts forpligtelse til at understøtte den løbende likviditet i markedet for specifikke finansielle instrumenter, fx realkreditobligations- eller statsgældsmarkeder, ved løbende at stille både købs- og salgspriser i markedet, eller ved løbende at gennemføre købs- og salgstransaktioner initieret af en kunde eller i rimelig forventning om kundeaktivitet.

- Køb og salg af finansielle instrumenter til brug for langsigtede investeringsformål.

Kompromisforslaget imødekommer bekymringer fra bl.a. Danmark om, at et forbud mod egenhandel kræver, at disse aktiviteter afgrænses præcist, så det undgås, at gavnlige aktiviteter bliver omfattet af forbuddet mod egenhandel i et kernekreditinstitut.

Derudover er det ofte meget vanskeligt, hvis ikke umuligt, klart at skelne og adskille såkaldt spekulative handelsaktiviteter fra andre handelsaktiviteter samt afgøre, hvornår der er tale om kundeaktivitet, eller aktiviteter afledt af kundeaktivitet. Disse proportionalitetshensyn vurderes afspejlet i formandskabets kompromisforslag.

Adskillelse af nogle handelsaktiviteter fra kernekreditinstituttet

Kommissionens oprindelige forslag foreskriver, at tilsynsmyndighederne skal undersøge de omfattede institutters handelsaktiviteter mhp. at vurdere, om visse aktiviteter skal kræves adskilt fra den almindelige kernebankforretning (dvs. den traditionelle bankforretning, der modtager indlån og foretager udlån m.v.).

Handelsaktiviteter omfatter fx handel med forskellige typer af finansielle instrumenter, herunder aktier, obligationer og derivater. Ifølge Kommissionens forslag skal tilsynsmyndighederne i vurderingen af behovet for adskillelse i særlig grad have fokus på aktiviteter, hvor institutterne må formodes at påtage sig et vist niveau af risici. Kommissionen fremhæver i denne forbindelse handel ifm. market making, sekuritisering¹¹, handel med værdipapirer og nogle typer af derivater¹² samt långivning til venturekapital- og kapitalfonde.

Denne undersøgelse af kreditinstitutters handelsaktiviteter lægger ud over det forbud, som Kommissionens forslag lægger op til for handelsaktiviteter, der opfattes som egenhandel – altså handelsaktiviteter som har til formål at skabe egen profit for kreditinstituttet uden relation til en kunde. Der er så at sige tale om en undersøgelse af de resterende handelsaktiviteter.

Ifølge Kommissionens oprindelige forslag skal tilsynsmyndigheden årligt vurdere, om de omfattede institutters handelsaktiviteter udgør en trussel mod den finansielle stabilitet. I den forbindelse skal tilsynsmyndigheden inddrage en række specifikke indikatorer i vurderingen af disse handelsaktiviteter, bl.a. den relative størrelse af handelsaktiverne i forhold til de samlede aktiver, gearingsgraden (dvs. forholdet mellem kapitalgrundlag og aktiver), kompleksiteten af instrumenterne samt graden af forbundethed i markedet.

Disse indikatorer og deres relative vægt i forhold til hinanden skal defineres nærmere i delegerede retsakter, der skal vedtages af Kommissionen efter udkast fra EBA.

Hvis disse indikatorer overskrider en given tærskel (som ligeledes ifølge Kommissionens oprindelige forslag skal fastsættes i en efterfølgende delegeret retsakt), skal tilsynsmyndigheden starte en procedure mhp. at kræve adskillelse af handelsaktiviteterne til en separat *handelsenhed*, medmindre instituttet kan godtgøre, at aktiviteterne ikke er til fare for den finansielle stabilitet.

Den separate handelsenhed skal ifølge Kommissionens forslag være økonomisk, juridisk og organisatorisk uafhængig af kernekreditinstituttet og må ikke tage imod indskud, som er dækket af indskydergarantiordninger. Kernekreditinstituttet må heller ikke besidde kapitalandele eller stemmerettigheder i handelsenheden, selvom disse er en del af samme koncern. Hvis der er tale om en koncern, skal der oprettes to særskilte delkon-

¹¹ Sekuritiseringstransaktioner er transaktioner, hvor der udstedes obligationer eller andre værdipapirer med sikkerhed i en nærmere angiven pulje af lån

¹² Derivater er finansielle produkter, hvis værdi afhænger af udviklingen i et underliggende produkt (fx en aktie eller en obligation).

cerner, hvoraf kun én af disse må indeholde kernekreditinstitutter, ligesom kernekreditinstituttet skal kunne fortsætte sine aktiviteter i tilfælde af handelsenhedens insolvens.

Der stilles separate krav til fx kapital, likviditet og rapportering for de to adskilte enheder (kernekreditinstituttet og den separate handelsenhed). Det betyder eksempelvis, at handelsenheden vil skulle opbygge en tilstrækkelig selvstændig kapital til at leve op til EU's kapitalkravsregler.

Ifølge Kommissionens oprindelige forslag skal kernekreditinstituttet og EU-moderselskabet inden for 6 måneder efter en afgørelse om adskillelse forelægge en adskillelsesplan for tilsynsmyndigheden, der bl.a. skal indeholde en specifikation af aktiver og aktiviteter, der vil blive adskilt fra kernekreditinstituttet samt en tidsplan for adskillelsen.

Der stilles desuden en række skærpede krav til selskabsledelse (corporate governance), herunder at bestyrelsesmedlemmer som hovedregel ikke må være en del af den daglige ledelse i begge selskaber.

Kompromisforslaget ændrer på en række punkter Kommissionens forslag. Kompromisforslaget fastholder princippet om, at tilsynsmyndighederne skal undersøge de omfattede institutters handelsaktiviteter mhp. at vurdere, om disse aktiviteter skal kræves adskilt fra den almindelige kernebankforretning, men der gives betydeligt større diskretion til tilsynsmyndigheden i forhold til at foretage denne vurdering.

Efter formandskabets kompromisforslag inddeles institutterne i to grupper (gruppe 1 og gruppe 2) på baggrund af omfanget af institutternes samlede handelsaktiviteter. Institutter, hvis handelsaktiviteter over en treårig periode årligt overstiger 100 mia. euro (ca. 750 mia. kr.), placeres i gruppe 2, men de resterende omfattede kreditinstitutter placeres i gruppe 1. Ifølge Kommissionens beregninger vil ca. 12 af de 30 omfattede institutter blive placeret i gruppe 2.

Institutter i gruppe 1 vil i udgangspunktet alene være underlagt krav om en række indrapporteringer om sine handelsaktiviteter af kvalitativ (fx beskrivelser af kontrolmekanismer og strategier vedr. risikoafdækning) og kvantitativ (fx profitmargin og transaktionsomfang) karakter. Institutter i gruppe 1 vil således i udgangspunktet ikke kunne underlægges krav om udskillelse af handelsaktiviteter (udover egenhandel) eller andre tiltag.

Institutter i gruppe 2 underlægges de samme indrapporteringskrav plus krav om indrapportering af yderligere kvantitative data (herunder daglige åbne positioner fordelt på grupper af finansielle instrumenter, fx derivater). Med udgangspunkt i disse indrapporterede data skal tilsynsmyndigheden foretage en dybdegående vurdering af disse institutters handelsaktiviteter og på denne baggrund vurdere, om aktiviteterne er udtryk for overdreven risikabel adfærd i forhold til den finansielle stabilitet. Finder tilsynsmyndigheden, at det er tilfældet, kan tilsynsmyndigheden vælge at:

- Stille krav om adskillelse af handelsaktiviteterne fra kernekreditinstituttet til en separat handelsenhed,
- Stille øgede krav til kreditinstituttets kapitalgrundlag,
- Fastsætte et af de individuelle krav, der følger af art. 104 i kapitalkravsdirektivet (CRD IV), fx hyppigere rapporteringer, oplysningskrav, særlige likviditetskrav, krav til særlige processer og arbejdsgange, krav til aflønning mv.

Både institutter i gruppe 1 og gruppe 2 vil fortsat være underlagt en undersøgelse mhp. at afdække eventuelle egenhandel-aktiviteter, jf. ovenfor. Men indrapporteringskravene er mere omfattende for institutter i gruppe 2, ligesom disse institutter skal underlægges en yderligere dybdegående vurdering af handelsaktiviteterne. Handelsaktiviteter som vurderes at være egenhandel, vil fortsat skulle udskilles til en separat handelsenhed, uanset om instituttet befinder sig i gruppe 1 eller 2.

I sin vurdering af handelsaktiviteterne skal tilsynsmyndigheden tage særligt hensyn til den betydning, market making har for de finansielle markeders funktion og finansieringen af realøkonomien i de berørte lande.

For institutter i såvel gruppe 1 som gruppe 2 er der oplyst en række principper, som institutternes skal leve op til for at vise, at deres handelsaktiviteter ikke udgør overdreven risikabel adfærd. Disse principper er de samme, som lægges til grund i vurderingen af, om aktiviteter udgør egenhandel, jf. ovenfor. Det drejer sig bl.a. om at adskille medarbejdere, som forvalter instituttets likviditet og investeringer fra de medarbejdere, der servicere kunderne, og om at have en langsigtet investeringsstrategi og en klar strategi for likviditetsforvaltning.

I særlige tilfælde, hvor vurderingen af institutternes egenhandel-aktiviteter (som foretages for både institutter i gruppe 1 og gruppe 2) giver anledning til at tro, at disse handelsaktiviteter kunne udgøre overdreven risikabel adfærd, kan tilsynsmyndigheden "flytte" et institut fra gruppe 1 til gruppe 2 for derved at gennemføre en dybdegående vurdering af handelsaktiviteterne.

For de adskilte enheder fastholder formandskabets forslag grundlæggende, at de skal være økonomisk, juridisk og organisatorisk uafhængige. I modsætning til Kommissionens oprindelige forslag er det dog muligt for en koncern at vælge sin egen koncernstruktur efter eventuel adskillelse af handelsenheden. Det betyder, at der er bedre mulighed for at opretholde forskellige koncernstrukturer efter adskillelse, således at forskellige banktraditioner respekteres. Det skal ses i lyset af, at der i Danmark, som i resten af Norden, er tradition for, at kernekreditinstituttet fungerer som moderselskab, mens andre lande primært har tradition for en model, hvor et holdingselskab ejer alle dele af koncernen, altså også kernekreditinstituttet. Dog åbnes op for, at tilsynsmyndigheden i særligt velbegrundede tilfælde kan kræve ændringer i koncernstrukturen, hvis det vurderes at være nødvendigt for opnå forslagens formål og proportionalitet.

EBA skal udarbejde tekniske standarder mhp. nærmere at præcisere de indrapporteringskrav, institutterne underlægges og i denne henseende tage hensyn til eksisterende indrapporteringskrav for at undgå overlap og minimere administrative byrder.

Formandskabets kompromisforslag imødekommer et bredt ønske i Rådet, herunder fra dansk side, om at sikre, at adskillelse af handelsaktiviteterne udelukkende sker efter nøje overvejelser og grundig vurdering fra tilsynsmyndighederne af de risici, som handelsaktiviteterne måtte medføre, og ikke per automatik som følge af et givent omfang af handelsaktiviteter. Det skyldes, at en række handelsaktiviteter spiller en afgørende rolle i det finansielle system i forhold til eksempelvis risikostyring og finansiering. Det gælder ikke mindst market making, der spiller en central rolle i forhold til at skabe likviditet i markederne, idet kreditinstitutterne forpligter sig til at stille løbende købs- og salgspriser til rådighed for markedet.

Market making-aktiviteter spiller ikke mindst en vigtig rolle på det finansielle marked i Danmark, ligesom andre små markeder, hvor kun et lille antal institutter påtager sig den risiko, market making indebærer. Uden et vist antal market makere i fx realkreditobligationsmarkedet vil likviditeten i markedet mindskes, der vil ikke være en effektiv prisfastsættelse, og forskellene mellem købs- og salgspriser samt risikoen for kursudsving øges. Konsekvensen af et ikke passende hensyn til market making er dermed en forringelse af kurserne på f.eks. danske realkreditobligationer.

Undtagelse for statsobligationer m.v.

I Kommissionens forslag gælder forbuddet mod egenhandel ikke, hvis de finansielle instrumenter er udstedt af medlemsstaternes regeringer (statsobligationer, skatkammerbeviser m.v.), visse investerings- og udviklingsbanker (herunder Den Europæiske Investeringsbank), samt visse internationale organisationer (herunder EU og IMF).

Tilsvarende gælder, at disse finansielle instrumenter er undtaget fra kravet om adskillelse til en handelsenhed. Kommissionen får ifølge sit forslag kompetence til i delegerede retsakter at undtage andre finansielle instrumenter.

Formandskabets kompromisforslag fastholder generelt denne undtagelse for statsobligationer m.v. Kompromisforslaget indebærer dog, at Kommissionen ifm. en revision senere skal overveje, om en eventuel yderligere undtagelse af finansielle instrumenter også skal gælde finansielle instrumenter, der benyttes som led i opfyldelsen af likviditetskravet, LCR, herunder fx omfatte danske realkreditobligationer.

Store eksponeringer

Forslaget indeholder særlige bestemmelser om store eksponeringer i tilfælde, hvor der er stillet krav om etablering af en separat handelsenhed. Forslaget sonder mellem koncerninterne eksponeringer, dvs. overfor modparter (selskaber) i samme koncern, og koncerneksterne eksponering, dvs. i forhold til andre finansielle modparter.

For koncerninterne eksponeringer indebærer Kommissionens oprindelige forslag, at kernekreditinstituttets eksponering mod en enhed, der ikke tilhører samme underkoncern¹³ som kernekreditinstituttet, ikke må overstige 25 pct. af kreditinstituttets justerede kapitalgrundlag.¹⁴ Dette er reelt en stadfæstelse af de gældende regler på området (kapitalkravsforordningen - CRR) - nu blot specificeret for de adskilte koncernenheder. Dette fastholdes i formandskabets kompromisforslag med den undtagelse, at det er muligt nationalt at vedtage strengere krav, så eksponeringer ikke må overstige 10 pct. af instituttets justerede kapitalgrundlag, samt at der i visse akutte tilfælde er mulighed for at undtage institutter fra eksponeringskravet.

Kernekreditinstitutters koncerneksterne eksponeringer må ifølge Kommissionens oprindelige forslag ligeledes ikke overstige 25 pct. af kernekreditinstituttets justerede kapitalgrundlag (mod en enkelt finansiell enhed), ligesom de samlede koncerneksterne eksponeringer mod andre finansielle enheder ikke må overstige 200 pct. af kernekreditinstituttets justerede kapitalgrundlag. Kravene til koncerneksterne eksponeringer er i formandskabets kompromis udgået som et generelt krav.

Endelig afskærer Kommissionens oprindelige forslag medlemsstater fra at benytte den overgangsbestemmelse i CRR, der giver mulighed for at undtage visse typer eksponeringer ved beregning af eksponeringsgrænserne. Det drejer sig bl.a. om undtagelser for eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, som der er praksis for i Danmark af hensyn til de danske realkreditobligationer. Denne undtagelsesmulighed er ifølge Kommissionens forslag ikke mulig for koncerneksterne eller koncerninterne eksponeringer for kreditinstitutter efter der er sket adskillelse af handelsaktiviteter til en handelsenhed. Dette punkt er bl.a. på dansk foranledning udgået i formandskabets kompromisforslag, hvorfor det er muligt for Danmark at opretholde den hidtidige praksis.

Tilsynssamarbejde for grænseoverskridende koncerner

For grænseoverskridende koncerner fastsættes regler for samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne for de enkelte dele af koncernen. Ifølge Kommissionens oprindelige forslag træffes beslutningen af den konsoliderende myndighed¹⁵ for alle enheder i koncernen. Den konsoliderende myndighed for koncernen skal dog høre tilsynsmyndigheden for signifikante datterselskaber om afgørelser, den skal træffe.

¹³ Ved underkoncern forstås her, at der som følge af kravet om adskillelse skal etableres to særskilte underkoncerner i moderkoncernen, hvoraf kun den ene omfatter kernekreditinstituttet/institutterne. Koncerninterne eksponeringer skal opgøres konsolideret (samlet) på underkoncern-niveau.

¹⁴ Opgørelsen af det justerede kapitalgrundlag foretages efter principperne i CRR, bl.a. kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser, vedrørende eksponeringer mod en række mindre risikofyldte modparter, fx centralregeringer, medlemsstaters regionale eller lokale myndigheder eller anerkendte børser.

¹⁵ Den konsoliderende myndighed er den kompetente tilsynsmyndighed for moderselskabet og alle koncernenheder i EU, som tilhører moderselskabet.

Formandskabets forslag lægger generelt op til øgede beføjelser til værtslandstilsynet. Beslutninger tages i udgangspunktet i fællesskab mellem den konsoliderede myndighed og tilsynsmyndigheden for datterselskaber. I tilfælde af uenighed kan sager overføres til EBA, som skal udføre bindende mægling, når det drejer sig om hhv. 1) en beslutning om at kræve adskillelse af aktiviteter, der betragtes som egenhandel, 2) supplerende kapitalkrav eller 3) øvrige tilsynsmæssige foranstaltninger. For beslutninger om adskillelse af handelsaktiviteter til en separat handelsenhed som følge af overdreven risikabel adfærd skal de kompetente myndigheder for henholdsvis moderselskabet og hvert datterselskab ifølge formandskabets forslag selv tage en individuel beslutning i tilfælde af intern uenighed. Baggrunden herfor er, at en række lande, herunder Danmark, har ønsket, at en beslutning med så potentielt stor betydning for de nationale økonomier skal træffes af en national myndighed.

Forslaget fastsætter også regler for samarbejdet mellem afviklingsmyndigheden og tilsynsmyndigheden for at sikre, at en beslutning om adskillelse ikke griber forstyrrende ind i afviklings- og krisehåndteringsbeslutninger i medfør af krisehåndteringsdirektivet (BRRD) og omvendt. Det grundlæggende princip i Kommissionens oprindelige forslag, som alene er blevet klargjort i kompromisforslaget, er, at tilsynsmyndigheden tager den endelige beslutning fsva. adskillelse, men at afviklingsmyndigheden skal høres i processen, og at der skal udveksles de nødvendige, relevante oplysninger.

Dispensation fra reglerne om adskillelse

Kommissionens oprindelige forslag giver mulighed for, at Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat kan give dispensation til et kernekreditinstitut fra reglerne om adskillelse af handelsaktiviteterne, hvis dette er underlagt national lovgivning før fremsættelse af forordningen, og hvis de nationale regler lever op til en række kriterier, herunder har til hensigt at reducere finansiel stress eller sammenbrud og systemiske risici, og sikrer, at kreditinstituttet er juridisk adskilt fra enheder, der er involveret i de af forslaget omfattede handelsaktiviteter, når de tilhører samme koncern mv.

Dispensationsmuligheden er reelt rettet mod Storbritannien, der allerede har gennemført nationale regler, der i nogen udstrækning ligner Kommissionens oprindelige forslag, og som vurderes at være de mest vidtgående nationale regler på området i EU¹⁶.

Formandskabets kompromisforslag ændrer markant på denne dispensationsbestemmelse, bl.a. efter en kritik udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste. I forslaget er den oprindelige artikel slettet.

I stedet lægges der op til, at forslagets formål om at håndtere systemiske risici ved at adskille handelsaktiviteter fra kernebankforretningen kan håndteres på en af to måder.

Enten kan man følge forordningens krav (dvs. stille krav om adskillelse af egenhandel til en separat handelsenhed og identificere og håndtere overdreven risikabel adfærd i henhold til resten af forslaget).

Alternativt er det muligt at benytte en national option. For at leve op til denne option skal der være indført nationale regler, der bør kræve, at kernebankforretningen placeres i en adskilt enhed. Denne alternative, nationale option, hvor det snarere er kerneforretningen, der er indhegnet fra handelsaktiviteterne (frem for at handelsaktiviteterne er indhegnet fra kernebankforretningen, som det er tilfældet i resten af forslaget) svarer i høj grad til tilgangen i den britiske lovgivning på dette område.

Kompromisforslaget opstiller en række mere specificerede krav, der skal være opfyldt, for at en medlemsstat kan benytte den nationale option, herunder at egenhandel skal være separeret fra kernebankforretningen, samt en række specificerede minimums-

¹⁶ Bl.a. lægger de britiske bankstruktur-regler op til, at skal ske en automatisk adskillelse (uden yderligere tilsynsmæssig diskretion) mellem kernebankforretningen fra resten af forretningen, herunder handelsaktiviteterne, hvis instituttets indskud overstiger en given tærskel (25 mia. GBP).

krav, der skal være opfyldt for at sikre juridisk, økonomisk og organisatorisk adskillelse. Disse krav skal sikre, at medlemsstater, der benytter den nationale option, ikke sætter mere lempelige krav, end der gælder i forslaget.

Der stilles modsat det oprindelige forslag fra Kommissionen ikke krav om, at nationale regler er indført før et givent tidspunkt. Dermed er det potentielt muligt for alle medlemslande at benytte optionen.

Kommissionen skal på baggrund af oplysninger fra en medlemsstat, der vil benytte den nationale option, vurdere, hvis medlemsstatens nationale lovgivning eller ændringer heraf ikke lever op til de opstillede krav. Medlemsstaten skal gennemgå lovgivningen mindst hvert tredje år og skal notificere Kommissionen om resultatet heraf.

Sanktioner

Forslaget indfører pligt om, at medlemsstaterne skal sanktionere manglende overholdelse af bestemmelserne. Hertil opstiller forslaget et system af administrative sanktioner og tiltag, herunder muligheden for at tilsynsmyndigheden kan udstede administrative bøder uden om domstolene. Administrative sanktioner og tiltag skal være effektive, proportionale og afskrækkende.

Formandskabets kompromisforslag ændrer på enkelte dele af sanktionsbestemmelserne, herunder at medlemsstaterne ikke forpligtes til at indføre sanktioner i form af administrative bøder, men frit kan vælge at benytte strafferetlige sanktioner, som der er tradition for i Danmark.

Revision og ikrafttrædelse

Rapporteringskravene gælder 24 måneder efter forordningens ikrafttræden (20 dage efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende), mens størstedelen af de øvrige substantielle bestemmelser finder anvendelse efter 36 måneder.

Kommissionen skal jævnligt vurdere effekten af reglerne og skal inden den 1. januar 2021 fremlægge en rapport herom, samt eventuelt lovgivningsforslag.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om forslaget. Europa-Parlamentets økonomiudvalg (ECON) ventes ikke at afslutte sine forhandlinger før efter sommer.

Nærhedsprincippet

Kommissionen fremhæver, at hensigten med forslaget ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, hvis de handler uafhængigt af hinanden. Kommissionen fremhæver, at et tiltag på europæisk plan vil sikre, at bankkoncerner i EU er reguleret af fælles regler og dermed agerer på lige vilkår.

Regeringens vurdering er, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet i lyset af formålet om at øge den finansielle stabilitet i det indre marked.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

I den gældende regulering af kreditinstitutter, som i vidt omfang har sit udgangspunkt i EU-direktiver, findes ikke regler om strukturen i en finansiell koncern i forhold til instituttets handelsmæssige aktiviteter. For en virksomhed i krise, eller hvor strukturen vanskeliggør varetagelsen af tilsynets opgaver, indeholder Lov om finansiell virksomhed (FIL) dog en særlig adgang for Finanstilsynet til at påbyde fx opdeling af de finansielle virksomheder. Det gælder, hvis virksomhedens økonomiske stilling er forringet, så investorernes interesser er udsat for fare, eller der er en væsentlig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling udvikler sig således, at den vil miste sin tilladelse.

Desuden er det med implementering af EU's krisehåndteringsdirektiv (BRRD) i FIL muligt for afviklingsmyndigheden (i dette tilfælde Finanstilsynet) at kræve ændringer i den retlige eller operationelle struktur af et institut eller en koncern, hvis dette vurderes at være en hindring for afvikling mhp. at sikre de kritiske funktioner samt ifm. tidlig indgriben over for et institut, der er i risiko for at blive nødlidende.

FIL indeholder herudover regler, som på en mere indirekte måde modvirker særlige risici ved institutters aktiviteter, idet penge- og realkreditinstitutters bestyrelse skal sikre, at instituttet har en tilstrækkelig basiskapital og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af en passende basiskapital til at dække instituttets risici.

FIL fastsætter en generel overgrænse for store engagementer på 25 pct. af kreditinstituttets basiskapital. Desuden må en finansiel virksomhed ikke uden tilladelse fra Finanstilsynet have engagementer med andre virksomheder inden for samme koncern bortset fra engagementer med dattervirksomheder.

Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget er fremsat som en forordning og vil dermed få direkte virkning i dansk ret uden lovgivningsmæssig gennemførelse. Det må dog forventes, at der vil skulle ske enkelte lovgivningsmæssige justeringer af FIL. Tilsvarende må det forventes, at delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen vedr. udarbejdelse af tekniske standarder kan medføre tilpasninger af den relevante lovgivning.

Økonomiske konsekvenser

Forslaget ventes ikke at få nogen væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Det forventes, at behovet for at gennemføre en omfattende undersøgelse af eventuelle danske institutter i gruppe 2 vil medføre et behov for øgede ressourcer til Finanstilsynet. Disse vil blive finansieret via gebyrer på virksomheder under tilsyn, som det er normal praksis for Finanstilsynet.

Kompromisforslaget forventes ikke at få væsentlige konsekvenser for den danske finansielle sektor som helhed. Det vurderes, at forslaget vil have visse erhvervsøkonomiske konsekvenser for de omfattede institutter som følge af øgede indrapporтерingskrav.

Det bemærkes, at Finanstilsynet i dag under visse betingelser, f.eks. knyttet til et kreditinstituts kompleksitet eller hvis instituttet er i krise, har mulighed for at kræve dele af et kreditinstitut adskilt fra resten af instituttet. I det tilfælde, hvor Finanstilsynet efter en grundig vurdering af handelsaktiviteterne fsva. institutter i gruppe 2 (jf. ovenfor) når frem til, at der er behov for at adskille handelsaktiviteterne i en separat enhed, vil det desuden kunne medføre øgede finansieringsomkostninger, da handelsenheden skal leve op til separate kapitalkrav mv. Det vil ligeledes kunne medføre omkostninger, hvis Finanstilsynet på baggrund af denne grundige vurdering når frem til, at der er behov for at stille krav om øget kapital eller lignende.

Det er aktuelt vanskeligt at vurdere de samfundsøkonomiske konsekvenser ved forslaget. Det vurderes, at forslaget - afhængig af dets endelige udformning - potentielt vil kunne forebygge en situation med finansiell ustabilitet som følge af europæiske institutters handelsaktiviteter og dermed direkte eller indirekte have positive samfundsøkonomiske effekter. Forslaget vurderes ikke i dets nuværende form at ville skade likviditeten på markedet eller unødigt svække institutternes mulighed for at udføre gavnlig handelsaktiviteter i forhold til eksempelvis risikostyring og finansiering.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslaget vurderes ikke at have øvrige konsekvenser.

Høring

Kommissionens forslag var i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor med høringsfrist den 28. februar 2014. En række af høringssvarene var kritiske overfor Kommissionens oprindelige forslag. Disse kritikpunkter vurderes, på bl.a. dansk foranledning, imødekommet i formandskabets kompromisforslag.

For en gennemgang af høringssvarene henvises til grund- og nærhedsnotat af 14. april 2014.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side kan man støtte et kompromis i Rådet på basis af formandskabets forslag, som vurderes i tilstrækkelig grad at imødekomme de bekymringer, som man fra dansk side har haft vedr. Kommissionens oprindelige forslag.

Fra dansk side støttes generelt tiltag, der fremmer den finansielle stabilitet og modvirker opbygning af systemiske risici. Under finanskrisen var det imidlertid ikke institutternes handelsaktiviteter, der gav udfordringer i Danmark, men derimod en mangelfuld udlånspolitik og dårligt kredithåndværk.

I visse andre lande har handelsaktiviteterne, herunder egenhandel, dog givet udfordringer og det kan ikke udelukkes, at nye risici i den danske finansielle sektor kan opstå i fremtiden.

Derfor støttes det fra dansk side, at Finanstilsynet med forslaget får en række værktøjer til at håndtere en situation, hvor de største kreditinstitutters handelsaktiviteter udgør en risiko for den finansielle stabilitet og realøkonomien. Muligheden for at foretage adskillelse af handelsaktiviteterne bør udelukkende ske efter nøje overvejelser og grundig vurdering fra Finanstilsynet, som kompromisforslaget foreskriver. Fra dansk side støtter man derfor disse skønsmæssige beføjelser til de nationale tilsynsmyndigheder der sikrer, at et givent omfang af handelsaktiviteter ikke per automatik medfører adskillelse. Finanstilsynet har allerede i dag under visse betingelser mulighed for at kræve dele af et kreditinstitut adskilt fra resten af instituttet.

En række handelsaktiviteter spiller en afgørende rolle i det finansielle system i forhold til eksempelvis risikostyring og finansiering, herunder market making. Derfor støttes fra dansk side, at formandskabets forslag er funderet i en risikobaseret og proportional tilgang, som ikke indebærer unødige administrative byrder, der ikke er begrundet i nødvendigheden af at håndtere risici fra overdreven risikabel adfærd.

Da institutternes market making-funktion er særligt vigtig for at styrke likviditeten på bl.a. det danske marked for statsobligationer og realkreditobligationer, og dermed i sidste ende til gavn for danske boligejere, lægger man fra dansk side vægt på, at forslaget ikke unødigt forhindrer disse aktiviteter. Det vurderes ikke at være tilfældet i kompromisforslaget.

I tilfælde hvor der skal ske adskillelse, støtter man fra dansk side, at det fortsat er muligt at opretholde forskellige koncernstrukturer, efter at handelsenheden er adskilt, således at forskellige banktraditioner respekteres, med mindre tilsynsmyndigheden vurderer, at der er særligt gode grunde til at vælge en bestemt juridisk struktur.

I forhold til bestemmelserne om egenhandel er der fra dansk side opbakning til, at kreditinstitutter ikke bør tage store, risikobetonede positioner for deres egenbeholdning, som risikerer at påvirke institutternes kerneforretning, herunder kundernes ind-

skud. Det er imidlertid vanskeligt at foretage en klar afgrænsning af, hvad der er egenhandel, og hvad der ikke er, herunder hvornår der er tale handelsaktiviteter afledt af kundeaktivitet frem for egentlig egenhandel. Derfor støttes fra dansk side, at et forbud mod egenhandel erstattes af et krav om udskillelse af egenhandel-aktiviteter til en separat handelsenhed, som det er tilfældet i kompromisforslaget.

Fra dansk side arbejdes desuden for at sikre lige vilkår for medlemslandene i forhold til forordningen, herunder at muligheden for at medlemslande, der nationalt allerede har indført eller vælger at indføre tilsvarende reformer, kan fravige forordningens bestemmelser, ikke skal indebære, at sådanne lande kan nyde en større grad af fleksibilitet eller mere lempelige regler end øvrige medlemslande.

Endelig lægger man fra dansk side afgørende vægt på, at forslaget muliggør, at medlemsstaterne frit kan vælge mellem administrative og strafferetlige sanktioner, som det er tilfældet i kompromisforslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Grund- og nærhedsnotatet er tidligere sendt til Folketingets Europaudvalg den 14. april 2014.